Internationaal Zendingsgenootschap

GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN

Reformatiebeweging

Uitgegeven door de Generale Conferentie van de
International Missionary Society
Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
e: info@sda1844.org i: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging
Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
Tel. 0313-416 222 e: Rehoboth@ZDAreformatie.org i: www.zdareformatie.org

GEBEDSLEZINGEN

Van vrijdag 6 december 2019
t/m Sabbat 14 december 2019

Goddelijke liefde

(1 Korinthe 13:4-7)

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord		blz. 2
1e lezing,	vrijdag 6 december 2019 ***De deugd van geduldige liefde*** *–E.G. White, Verenigde Staten*	blz. 7
2e lezing,	Sabbat 7 december 2019 ***De liefde is vriendelijk*** *–E. Zwane, Zuid-Afrika / Madagaskar*	blz. 14
3e lezing,	zondag 8 december 2019 "***Niet jaloers"*** *–H. Avellaneda, Colombia / Verenigde Staten*	blz. 19
4e lezing,	dinsdag 10 december 2019 ***"Handelt niet ongepast"*** *–R. de la Paz, Filippijnen*	blz. 28
5e lezing,	woensdag 11 december 2019 ***"Zij zoekt niet haar eigen belang"*** *–I. Suarez jr., Verenigde Staten*	blz. 39
6e lezing,	vrijdag 13 december 2019 ***"Verheugt zich in de waarheid"*** *–F.D. Caputo, Italië*	blz. 49
7e lezing,	Sabbat 14 december 2019 ***"Bedekt, gelooft, hoopt, verdraagt alle dingen"*** *–T. Petkov, Bulgarije / Verenigde Staten*	blz. 63

VOORWOORD

Wie is niet verheugd geweest om een prachtige boom vol fruit te zien? Of het nu een perzikboom is of een appel-, peren- of sinaasappelboom, het effect is hetzelfde. We zien de stam, waaruit verschillende takken groeien, en daarop smakelijke vruchten, die op hun beurt rijk zijn aan vele voedingsstoffen die de mens leven en gezondheid geven. Dit is hoe het is met ware liefde, die vele deugden heeft welke onmisbaar zijn voor geestelijk leven en voorspoed. De eerste brief van de apostel Paulus aan de Korinthiërs vermeldt een aantal geestelijke kenmerken van liefde, welke het onderwerp van overdenking zal zijn tijdens deze Gebedsweek.

Bij het overdenken van deze geweldige realiteit is het eerste dat we in gedachten moeten houden dat "de liefde ... uit God [is]" (1 Johannes 4:7) en "God is liefde" (1 Johannes 4:8).

Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde is uit God; en eenieder die liefheeft, is uit God geboren en kent God. De heilige Schrift spreekt van "Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft." (Éfeze 2:4). "Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft." (Johannes 3:16). Zijn liefde is zó groot dat "Hij ... Zijn zon [laat] opgaan over slechte en goede mensen, en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen." (Matthéüs 5:45). Zijn liefde voor mensen is niet alleen voor een dag of een jaar, maar voor altijd. Daarom herinnert Hij ons eraan: "Met eeuwige liefde heb Ik u liefgehad." (Jeremía 31:3). Wat kunnen we dan zeggen over mensen die oprecht en teder liefhebben? "Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want ... ieder die liefheeft, is uit God geboren en kent God." (1 Johannes 4:7).

"Allen die geboren zijn in het hemels gezin, zijn op bijzondere wijze de broeders van onze Heer. De liefde van Christus verbindt de leden van Zijn familie en waar die liefde tot uiting komt, wordt de goddelijke verwantschap geopenbaard. 'Een ieder die liefheeft,

is uit God geboren en kent God.' (1 Johannes 4:7)." –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 531.

"Het liefelijke karakter van Christus zal in Zijn volgelingen worden herkend. Het was voor Hem een vreugde om Gods wil te doen. Liefde voor God, een ijveren voor Zijn heerlijkheid, was de overheersende kracht in het leven van de Zaligmaker. Het hart, dat niet toegewijd is, kan hiervan niet de bron zijn en kan dit niet voortbrengen. Dit is alleen te vinden in het hart, waarin Jezus regeert. "Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad". (1 Johannes 4:19). In het hart dat vernieuwd is door de goddelijke genade, is liefde het grondbeginsel van de daad. Het karakter wordt erdoor gevormd, de hartstochten worden erdoor beheerst, vijandschap wordt erdoor onderdrukt, en de gevoelens worden veredeld. Wanneer deze liefde gekoesterd wordt, wordt het leven aangenaam en gaat er een verfijnende invloed van uit." –*Schreden naar Christus*, blz. 69, 70.

Ware liefde in de mens is daarom geen menselijk product, maar van goddelijke oorsprong. De Bijbel bevestigt dit door te zeggen, dat "De vrucht van de Geest is ... liefde, ..." (Galaten 5:22) en de Geest der Profetie noemt het "de hemelse plant van liefde." –*Review and Herald*, 24 oktober 1893.

Het is dus allebei – vrucht en plant. Ware liefde is dus geen vaag, abstract concept; we kunnen vaststellen dat het duidelijke kenmerken heeft, waaronder geduld, vriendelijkheid, vrijgevigheid, nederigheid, eerlijkheid, zachtmoedigheid, genade, blijdschap en hoop.

"Wij dienen hoffelijkheid aan de dag te leggen thuis, in de gemeente en in onze omgang met alle mensen. Maar vooral dienen wij mededogen en respect te tonen voor degenen die hun leven geven voor het werk van God. We dienen die kostbare liefde uit te oefenen die lankmoedig en vriendelijk is; die niet jaloers is, die niet pocht met zichzelf, niet opgeblazen is, zich niet onbetamelijk gedraagt, zichzelf niet zoekt, niet gemakkelijk verbitterd is, geen kwaad denkt.... Waar Jezus regeert in het hart, zal er tedere liefde

zijn, en zullen wij liefdevol en trouw jegens elkaar zijn....” –*In Heavenly Places*, blz. 230.

“De liefde van Christus is diep en oprecht en vloeit als een onweerstaanbare stroom naar allen, die deze willen aannemen. In Zijn liefde schuilt geen zelfzucht. Als deze van de hemel afkomstige liefde een blijvend beginsel in het hart is, zal ze zich merkbaar maken, niet alleen bij hen, met wie wij in de meest geheiligde verhouding staan, maar bij allen met wie wij in aanraking komen. Ze zal ons ertoe brengen, kleine daden van attentie te verrichten, concessies te doen, vriendelijke daden te tonen en tedere, ware bemoedigende woorden te spreken. Ze zal ons ertoe brengen mee te voelen met hen, wier harten hunkeren naar medeleven (MS 17, 1899).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 407.

Van de vele eigenschappen van de Vader die Jezus kwam onthullen, is liefde zeker de allereerste die Hij in Zijn kinderen en hun gedrag weerspiegeld wil hebben. Daarom onderwees Hij: “U hebt gehoord dat er gezegd is: U moet uw naaste liefhebben en uw vijand moet u haten. Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen; zodat u kinderen zult zijn van uw Vader, Die in de hemelen is, want Hij laat Zijn zon opgaan over slechte en goede mensen, en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Want als u hen liefhebt die u liefhebben, wat voor loon hebt u dan? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde? En als u alleen uw broeders groet, wat doet u meer dan anderen? Doen ook de tollenaars niet zo? Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.” Matthéüs 5:43-48. Denk aan het verzoek van Jezus aan het kruis aan Zijn Vader, toen Hij ten onder ging door pijn en lijden in handen van degenen die Hem hadden veroordeeld en gekruisigd: “Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.” Lukas 23:34.

De broeders en zusters van de Generale Conferentie hebben dit schitterende, onuitputtelijke onderwerp gekozen voor de Gebedsweek 2019 – de ondoorgrondelijke kennis die de verlosten voor eeuwig zullen bestuderen. Laat dit dus, geliefde broeders en

zusters over de hele wereld, het startpunt zijn voor onze studie en dagelijkse ervaring.

"Het onderwerp van verlossing is hét onderwerp, waarin de engelen verlangen in te zien. Het zal door alle eeuwen de studie en het lied van de verlosten zijn. Is dat het niet waard om nu zorgvuldig overdacht en bestudeerd te worden?" –*Maranatha, de Here komt*, blz. 365.

"De oneindige genade en liefde van Christus en het offer dat ter wille van ons werd gebracht, moeten onze gedachten zeer ernstig bezighouden. We behoren aandacht te besteden aan het karakter van onze dierbare Verlosser en Middelaar. We moeten mediteren over de zending van Hem, Die kwam om Zijn volk van hun zonden te verlossen. Wanneer we zo nadenken over hemelse dingen, wordt ons geloof en onze liefde sterker, en worden onze gebeden in toenemende mate aanvaardbaar voor God, omdat zij meer en meer met geloof en liefde zijn verweven. Zij zullen verstandiger en indringender zijn. Er zal meer sprake zijn van een ononderbroken vertrouwen op Jezus en van een dagelijkse, levende ervaring van Zijn kracht, waardoor een ieder, die tot Hem komt, volledig behouden kan worden." –*Schreden naar Christus*, blz. 105, 106.

"Liefde moet in het hart wonen. Een christen die grondig werkt, haalt de motieven voor zijn handelen uit de diep in zijn hart gevoelde liefde voor zijn Meester. Uit de wortels van zijn genegenheid voor Christus ontspringt een onzelfzuchtige belangstelling voor zijn broeders en zusters. Liefde verleent haar bezitter een sierlijke, zedige en aangename houding. Zij verlicht het gelaat en maakt de stem zacht. Zij verfijnt en verheft het hele wezen. –GW 123 (1915)." [...] Als wij God liefhebben met heel ons hart, moeten we Zijn kinderen ook liefhebben. Deze liefde is de Geest van God. Zij is het hemelse sieraad, die ware adel en waardigheid aan de ziel verleent; die ons leven opgenomen doet worden in dat van de Meester. Hoeveel goede kwaliteiten we ook mogen hebben, hoe eerbaar en verfijnd wij onszelf mogen vinden – als de ziel niet is gedoopt met de hemelse genadegave van de liefde voor

God en voor elkaar, ontbreekt het ons aan ware goedheid en zijn we ongeschikt voor de hemel, waar alles liefde en eenheid is. –4T 223, 224 (1876).” –*Geest, karakter en persoonlijkheid*, blz. 215-217.

Laten wij bidden – terwijl wij ons verenigen in gebed en dit prachtige thema overdenken – dat deze vrucht in ons leven zal worden voortgebracht. Sabbat 14 december zal gewijd zijn aan vasten en toewijding van ons hart en leven aan de Heer. De jaarlijkse gaven voor het internationale bereik van de Generale Conferentie zal worden ingezameld als dankzegging aan de Heer.

Moge de Heer Zijn volk rijkelijk zegenen door middel van deze lezingen voor de Gebedsweek, en dat een ieder in liefde mag groeien in het nieuwe jaar en Hem waardig vertegenwoordigen.

– De broeders en zusters
van de Generale Conferentie

DE DEUGD VAN GEDULDIGE LIEFDE

Door zr. Ellen G. White, Verenigde Staten

"De liefde is lankmoedig,
zij is goedertieren;
de liefde is niet afgunstig;
de liefde handelt niet lichtvaardig,
zij is niet opgeblazen;
Zij handelt niet ongeschikt,
zij zoekt zichzelf niet,
zij wordt niet verbitterd,
zij denkt geen kwaad;
Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid,
maar zij verblijdt zich in de waarheid;
Zij bedekt alle dingen,
zij gelooft alle dingen,
zij hoopt alle dingen,
zij verdraagt alle dingen."

1 Korinthe 13:4-7 **[SVV'77].**

'Liefde is macht. Intellectuele en zedelijke kracht zijn in dit beginsel begrepen, en kunnen daarvan niet gescheiden worden. [...] ...De uitnemendheid en waarde van reine liefde bestaat in haar geaardheid om het goede, en niets dan het goede te doen. Wat ook gedaan is uit reine liefde, al is dat in de ogen der mensen ook onaanzienlijk, zal absoluut vrucht dragen; want God neemt meer in ogenschouw met hoeveel liefde iemand werkt, dan de hoeveelheid, die hij verricht. Liefde is uit God. Het onbekeerde hart kan deze plant van hemelse bodem, die alleen leeft en bloeit waar Christus regeert, niet verwekken noch

produceren.' –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 213, 214.

De gratie van geduld

'Eén van de belangrijkste kenmerken van ware liefde is nederigheid. De apostel zegt: "De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardig, zij is niet opgeblazen; Zij handelt niet ongeschikt, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid; Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen." (1 Korinthe 13:4-7) Degene die ware ijver voor God heeft, zal zichzelf wantrouwen en gering zijn in zijn eigen ogen. Liefde leert ons zowel zachtmoedig als nederig te zijn. Geheiligde liefde zal ons in staat stellen de gratie van geduld te tonen; het zal ons helpen om onstuimigheid en humeurigheid te bedwingen, zodat we over niets zullen klagen. Liefde voor God en onze naaste zullen alle haat, bitterheid, toorn, boosaardigheid, vooroordelen, afgunst en kwaaddenkerij doen wegsmelten.' –*Signs of the Times*, 24 februari 1890.

'De grootste vreugde spruit voort uit de diepste ootmoed. De sterkste en edelste karakters zijn op het fundament van geduld, liefde, en onderworpenheid aan Gods wil opgebouwd. [...] Deze liefde "vergaat nimmermeer". Ze kan nimmer haar waarde verliezen; zij is een goddelijke eigenschap. Zij zal door haar bezitter als een kostbare schat door de poorten van de stad Gods gedragen worden.' –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 237.

'De zonneschijn van Christus' gerechtigheid drukt Zijn beeld af op de ziel. Zijn liefde werd uitgedrukt zonder partijdigheid en zonder schijnheiligheid. Het was die gezonde, onversaagde liefde die "bedekt alle dingen, … gelooft alle dingen, … verdraagt alle dingen." Deze liefde is een goddelijke liefde die niet kan worden uitgeblust. Geloof en liefde vermengd brengen alle hemelse genades in hun loop. In het bezit hiervan zullen in het dagelijks leven geduld, vriendelijkheid, genegenheid en vol-

maakt vertrouwen in God worden gezien. We zullen de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus aan de dag leggen, door Zijn kruis te dragen, Zijn juk te dragen, Zijn lasten op te heffen.' –*The Youth's Instructor*, 17 juni 1897.

Het verduren van onjuist bejegend worden

'Het gedrag van christenen is als dat van hun Heer. Hij richtte de standaard op en het is aan ons om te zeggen of we ons eromheen zullen scharen, of niet. Onze Heer en Heiland legde Zijn heerschappij af, Zijn rijkdommen en heerlijkheid, en zocht ons op, opdat Hij ons uit de ellende zou kunnen redden en ons als Hijzelf zou kunnen maken. Hij vernederde Zichzelf en nam onze natuur aan, zodat we van Hem zouden kunnen leren en, door Zijn leven van welwillendheid en zelfverloochening over te nemen, Hem stap voor stap naar de hemel te volgen. U kunt de afdruk niet evenaren; maar u kunt er op lijken en naar uw vermogen hetzelfde doen. "U zult de Heere, uw God, liefhebben, uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw kracht, en uit geheel uw verstand; en uw naaste als uzelf." (Lukas 10:27). Zulke liefde dient in uw hart te wonen, opdat u gereed zult zijn om de schatten en eer van deze wereld te geven als u daardoor één ziel kunt beïnvloeden om deel te hebben aan de dienst van Christus.... "Dat u elkaar liefhebt", zegt onze Heiland, "zoals Ik u liefgehad heb. Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden." (Lukas 15:13).
Christus heeft ons een voorbeeld gegeven van pure, belangeloze liefde. U heeft uw tekort in dit opzicht nog niet gezien, en uw grote behoefte aan dit hemelse bereik, zonder welke al uw goede doelen, en uw ijver, zelfs als het van die aard is dat u uw goederen zou kunnen geven om de armen te voeden en uw lichaam om te verbranden, niets is. U hebt die naastenliefde nodig die lankmoedig is, niet gemakkelijk verbitterd is, alle dingen gelooft, alle dingen hoopt, alle dingen verdraagt. Zonder de geest van liefde kan niemand zijn zoals Christus. Met dit levende

principe in de ziel kan niemand zijn zoals de wereld." –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 169, 170.

'De liefde van God in het hart zal ons ertoe brengen zachte woorden te spreken.... Zullen we dit niet in gedachten houden? Als de liefde van God in ons hart is, zullen we niet slecht denken, zullen we niet gemakkelijk worden verstoord, zullen we onze hartstocht niet de vrije loop laten; maar we zullen laten zien dat we met Christus zijn verbonden en dat de beteugelende kracht van Zijn Geest ons ertoe brengt woorden te spreken die Hij kan goedkeuren. Het juk van Christus is de beteugeling van Zijn Heilige Geest; en wanneer we worden verwarmd door hartstocht, laten we dan zeggen: "Nee; Ik heb Christus aan mijn zijde en ik zal Hem niet voor mij laten schamen door verhitte, vurige woorden te spreken." Het woord van Christus tot allen die met Hem verbonden zijn, is: "Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht." (Matthéüs 11:29, 30).' –*Review and Herald*, 25 januari 1898.

'U dient alle christelijke genade te ontwikkelen, maar vooral liefdadigheid.... "Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid; verdragende elkander, en vergevende de een de ander, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijk Christus u vergeven heeft, doet ook u alzo. En boven dit alles doet aan de liefde, welke is de band der volmaaktheid. En de vrede Gods heerse in uw harten, tot welke u ook geroepen bent in één lichaam; en weest dankbaar." (Kolossensen 3:12-15).' –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 257.

Denk van niemand kwaad

'De persoon die de kostbare plant van de liefde verzorgt, zal een zichzelf verloochenende geest hebben en zal zijn zelfbeheersing niet verliezen, zelfs niet onder provocerende omstandigheden. Hij zal anderen geen verkeerde motieven en bedoelingen toe-

schrijven, maar zal diep bewogen zijn wanneer hij, bij wie van de discipelen van Christus dan ook, een zonde ontdekt.' –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 104.

'De liefde overeenkomstig de geest van Christus kent aan de motieven en daden van anderen de gunstigste verklaring toe. Zij stelt hun fouten niet nodeloos aan de kaak; zij luistert niet begerig naar onaangename mededelingen, maar probeert veeleer de goede eigenschappen van anderen naar voren te brengen.' –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 237.

'Laten we ijverig de zuivere beginselen van het evangelie van Christus ontwikkelen – de godsdienst, niet van eigenwaarde, maar van liefde, zachtmoedigheid en nederigheid van hart. Dan zullen we onze broeders en zusters liefhebben en beter achten dan onszelf. Onze gedachten zullen niet stilstaan bij schandalen en vliegende verslagen. Maar "al wat waarachtig is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat wel luidt, zo er enige deugd is, en zo er enige lof is, bedenkt dat." (Filippensen 4:8).' –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 505.

'Overal waar eenheid met Christus is, is liefde. Dit is de kroon op de goddelijke eigenschappen. Als liefde niet het blijvende principe in het hart is, zullen alle andere goede eigenschappen die we bezitten niet baten.... "Niemand zoeke wat van hemzelf is; maar een ieder zoeke wat van de ander is." (1 Korinthe 10:24) "Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf. Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is. Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was." (Filippensen 2:3-5).' –*Signs of the Times*, 10 augustus 1891.

'Alleen hij wiens hart is gevuld met mededogen voor de gevallen mens, die liefheeft voor een doel en zijn liefde toont door christelijke daden, zal het zien van Hem die onzichtbaar is, kunnen verdragen. Alleen hij, die zijn medemensen voor een doel liefheeft, kan God kennen. Dit is de reden dat er in onze

gemeentes zo weinig echte vitaliteit is. Theologie is waardeloos, tenzij het verzadigd is met de liefde van Christus. God is oppermachtig. Zijn liefde in het menselijk hart zal leiden tot het doen van werken die vrucht zullen dragen naar de gelijkenis van het karakter van God.' –*The Southern Review*, 1 januari 1901.

Niet anderen oordelen

'En toch, hoevelen zijn er wel niet die de slechtst mogelijke uitleg geven aan de woorden en daden van anderen. Door deze zogenaamde rechters wordt elk klein ding nauwkeurig onderzocht in het licht van hun eigen ontaarde begrip; en in plaats van te bedenken dat zij zelf een vergissing kunnen begaan, zoals Aäron en Miriam, herhalen zij hun vermoedens jegens anderen, die de vermaning op zich nemen; en zo wordt dus juist het werk gedaan dat satan wenst te volbrengen. Dit werk wordt "zich verblijden over de ongerechtigheid" genoemd. Liefde "verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid; Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen. De liefde vergaat nimmermeer." Dit is de kant van Christus van het vraagstuk. De tegenovergestelde geest is al beschreven. Het leidt ertoe dat iemand stilstaat bij alle fouten van anderen en hun goede eigenschappen over het hoofd ziet. Wanneer een fout is begaan, kijkt deze terug om alle soortgelijke daden te verzamelen, en te bewaren, om de donkerste veronderstellingen te bevestigen en de slechtste beweegredenen toe te schrijven.' –*Signs of the Times*, 14 maart 1892.

'Zelfs onder onjuiste beschuldigingen moeten degenen die het gelijk aan hun kant hebben, rustig en attent zijn. God is op de hoogte van alles wat door mensen onjuist begrepen of uitgelegd wordt, en we kunnen ons geval Hem rustig in handen geven. Hij zal ... zeker het geval oplossen van hen die hun vertrouwen in Hem stellen, ... Zij die door de Geest van Christus worden bezield, zullen de liefde bezitten die lankmoedig en vriendelijk is.' –*Patriarchen en profeten*, blz. 470.

‘Het is de eigenliefde die onze vrede vernietigt. Terwijl het eigen-ik leeft, staan we voortdurend klaar om het te behoeden voor afsterving en belediging; maar wanneer het eigen-ik dood is en ons leven geborgen is met Christus in God, zullen we geen verwaarlozing of verachting ter harte nemen. We zullen doof zijn voor smaad en blind voor minachting en belediging.’ –*The Watchman*, 7 april 1908.

Goddelijke invloed

‘God is oppermachtig. Zijn liefde in het menselijk hart zal leiden tot het doen van werk dat vrucht zal dragen naar de gelijkenis van het karakter van God....’ –*Lift Him Up*, blz. 134.

‘ “Alle dingen dan, die gij wilt dat u de mensen zouden doen, doet gij hun ook alzo.” Matthéüs 7:12. Gezegende resultaten zouden gezien worden als de vrucht van zo’n handelwijze. “Met welke mate gij meet, zal u wedergemeten worden.” Vers 2. Dit zijn krachtige motieven, die ons moeten aansporen, om elkander vurig met een rein hart lief te hebben. Christus is ons voorbeeld. Hij ging rond goed doende. Hij leefde om anderen te zegenen. Liefde verheerlijkte en veredelde al Zijn doen. We worden niet bevolen onszelf te doen, wat wij willen dat anderen ons zouden doen; we moeten anderen doen, wat wij willen dat ze ons zouden doen onder gelijke omstandigheden. De maatstaf, welke wij aanleggen, zal altijd ook ons worden aangelegd. [...] Een zelfzuchtig hart kan edelmoedige daden doen, de tegenwoordige waarheid erkennen, en ootmoed en affectie uiterlijk manifesteren; nochtans kunnen de motieven misleidend en onzuiver zijn; de daden, die uit zo’n hart voortvloeien, kunnen verstoken zijn van de reuk des levens en van de vruchten der ware heiligheid, omdat ze verstoken zijn van de beginselen der reine liefde. Liefde moet gekoesterd en gecultiveerd worden, want haar invloed is goddelijk.’ –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 215.

‘Egoïsme is op het menselijk hart geschreven in duidelijke, onmiskenbare karaktertekens. Zodra de liefde van God haar plaats inneemt, is er het beeld en het opschrift van Jezus Christus. Zijn

hele leven te midden van een wereld vol trots en egoïsme was zonder uitzondering een belichaming van die liefdadigheid die lankmoedig is en vriendelijk: die niet jaloers is; dat "…. niet lichtvaardig [handelt], zij is niet opgeblazen; Zij handelt niet ongeschikt, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid; Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen." 1 Korinthe 13:4-7. Hier wordt ons de vrucht van de genade van God gepresenteerd die elke volgeling van Christus in zijn leven ten toon zal spreiden en in zijn karakter zal openbaren.' –*Manuscript Releases*, vol. 12, blz. 191, 192. Amen! GL

2e lezing – Sabbat, 7 december 2019

DE LIEFDE IS VRIENDELIJK

Door br. Elijah Zwane, Zuid-Afrika / Madagaskar

"De liefde is geduldig, zij is vriendelijk, …"

1 Korinthe 13:4.

Wat is liefde?

In de wereld van vandaag zijn er veel dingen gezegd over liefde, en er is veel gedaan in naam van liefde. Helaas werd het vaak verward met verliefdheid onder jongeren, lust onder volwassenen en jaloezie onder partners.

"Liefde is een plant van hemelse oorsprong. Zij is niet onredelijk; zij is niet blind. Zij is zuiver en heilig. Maar de hartstocht van het natuurlijke hart is totaal iets anders. Terwijl zuivere liefde God in al haar plannen zal betrekken, en in volmaakte harmonie met de

Geest van God zal zijn – is hartstocht koppig, onbezonnen, onredelijk, afkerig van elke inperking. Zij maakt het voorwerp van haar keuze tot afgod." –*Geest, karakter en persoonlijkheid*, blz. 220.

Liefde is vriendelijk

Volgens 1 Korinthe hoofdstuk 13 heeft liefde vele eigenschappen. Laten we naar een ervan kijken – vriendelijkheid. Als bijvoeglijk naamwoord betekent 'vriendelijk' een sympathiek, voorkomend of edelmoedig en attent karakter hebben of tonen.

"Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft." 1 Johannes 4:19.

In de Geest der Profetie lezen we hoe de wet van vriendelijkheid door God werd toegepast om de gevallen mens te redden. God had het ongehoorzame stel kunnen vernietigen en nieuwe menselijke wezens hebben geschapen die gehoorzaam zouden zijn aan Zijn wet. Maar vanwege Zijn medeleven onthulde Hij een plan dat was opgesteld vóór de grondslagen van de aarde werden gelegd.

"Het ganse geslacht van Adam moest sterven. Toen zag ik de lieflijke Jezus, en aanschouwde een uitdrukking van mededogen en smart op Zijn aangezicht. Al spoedig zag ik Hem het uitermate heldere licht naderen, waarin de Vader gehuld was. Mijn begeleidende engel sprak: 'Hij is in diep gesprek met Zijn Vader.' [...] Drie malen werd Hij aan het oog ontrokken door het heerlijke licht, dat de Vader omgaf, en de derde maal kwam Hij uit van de Vader, en was Zijn persoon te zien. [...] Hij maakte toen bekend aan het engeleheir, dat er een middel ter ontkoming gevonden was voor de mens, die verloren was." –*Eerste geschriften*, blz. 172, 173.

Alleen liefde die uit het hart van God komt, zou de gevallen mens redden van zijn hulpeloze toestand. In de tuin van Gethsemané koos Christus ervoor om de bittere beker te drinken, in plaats van terug te gaan naar Zijn Vader en de zondaar in de afgrond van de zonde te laten. Op het kruis van Golgotha, terwijl de soldaten hun wrede nagels in Zijn handen en voeten sloegen, was het deze

liefde die de Heiland ertoe bewoog om te pleiten: “Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.” Lukas 23:34.

Vriendelijkheid in het gezin

“Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens.” Spreuken 4:23 [SVV’77]
Het hart van de samenleving is het gezin. Als we gezonde gemeenten en gezonde samenlevingen willen, moeten we bij het gezin beginnen. Hoe gaan we met elkaar om? Tonen we dezelfde geest van vriendelijkheid aan onze families als aan degenen met wie we buiten de familiekring omgaan? Sommige mensen zijn heiligen op hun werkplek, maar thuis een boeman. Als de leden van de gezinnen dorsten naar zulke vriendelijkheid thuis, zullen ze het zeker ergens vinden. Een gebrek aan vriendelijkheid in gezinnen leidt tot scheurtjes die groeien totdat huwelijken en familiebanden worden verbroken. Is dit niet ook de reden waarom de gemeente veel jonge mensen aan de wereld verliest? In een zoektocht om deze eigenschappen te vinden, drijven ze weg van God en bevinden ze zich in gevaarlijke relaties.
Nadat de verloren zoon alles had verloren, herinnerde hij zich de liefde en vriendelijkheid in het huis van zijn vader. Hij nam de beslissing om zijn leven te redden en ging terug naar zijn vader.
“Het huisgezin is een school waar allen kunnen leren hoe zij zich in de kerk moeten gedragen. Wanneer allen leden zijn van het koninklijk gezin zal er ware beleefdheid zijn in het huiselijk leven. Elk lid van het gezin zal trachten het voor elk ander lid aangenaam te maken. De engelen van God die hen dienen, die erfgenamen zullen zijn van verlossing, zullen helpen om van uw gezin een model van het hemelse gezin te maken. Laat er vrede in het huis zijn, en er zal vrede in de kerk zijn. Deze kostbare ervaring in de kerk gebracht, zal het middel zijn om een vriendelijke genegenheid voor elkander te scheppen.” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 649, 650.
Ik herinner me het verhaal van een jong meisje dat tegen haar rijke, druk bezette moeder bleef zeggen: “Alstublieft, mama. Ik

heb minstens een centimeter van uw liefde en tijd nodig van uw drukke agenda." Als reactie op deze vriendelijke smeekbede raakte de moeder geïrriteerd en gaf zij haar dochter een klap. Tot ieders verwondering en verbazing riep het meisje met een glimlach en tranen in haar ogen: "Vandaag heb ik tenminste een aanraking van mijn moeder gekregen!"

Vriendelijkheid onder gemeenteleden

"Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben." Johannes 13:34.
Naast elkander liefhebben zoals Christus ons heeft liefgehad, dienen wij elkaar te behandelen zoals we zouden willen dat Christus met ons omgaat. Wanneer we worden overvallen door een fout, hoe lang duurt het dan voordat Christus ons vergiffenis schenkt? Is dat dezelfde hoeveelheid tijd die wij nemen om anderen te vergeven? De wet van vriendelijkheid is: "Doe anderen zoals u wilt dat ze u aandoen!"
Welke geest laten we zien aan mensen die door satan worden aangevallen? Tonen we hen medeleven? Tonen we hen de geest van vriendelijkheid, zodat ze hun fout kunnen erkennen en willen terugkeren naar de kudde? Hoeveel zielen die ooit lid waren van het lichaam van Christus, komen niet meer naar de gemeente? Verwelkomen wij hen en tonen wij hen dezelfde geest van vriendelijkheid die de vader aan zijn verloren zoon toonde, of tonen wij hen de koude geest van de oudere broer door een superieure 'heiliger-dan-gij' houding ten toon te stellen?
"Een blik, een woord, ja zelfs de klank van de stem, kan vitaal verband houden met de leugen, en als een scherpe pijl in iemands hart zinken om daar een ongeneeslijke wonde te veroorzaken. Zo kan door een verdachtmaking een blaam geworpen worden op iemand door wie God een goed werk wilde verrichten, waardoor zijn invloed wordt te niet gedaan, en zijn bruikbaarheid wordt vernietigd. Het komt onder sommige diersoorten voor, dat wanneer één uit de kudde gewond wordt en neervalt, de anderen uit de kudde op hem

aanstormen en in stukken scheuren." –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 17. Zijn wij beter dan zij?
"Maar de moeilijkheid ligt bij de leden van de kerk persoonlijk, en daar moet ook de genezing tot stand worden gebracht. Jezus gebiedt de beschuldiger om eerst de balk uit zijn eigen oog weg te doen, zijn kritische geest af te leggen, zijn eigen zonde te belijden en te laten, voordat, hij tracht anderen te verbeteren. [...] Pas wanneer gij gevoelt, dat ge uw eigenwaarde zoudt kunnen opofferen, en zelfs uw leven zoudt kunnen afleggen om een dwalende broeder te redden, hebt u de balk uit uw eigen oog weggedaan, zodat u gereed bent om uw broeder te helpen. Dan kunt u hem benaderen en zijn hart raken. Niemand is ooit van een verkeerde houding afgebracht door veroordeling en verwijten; maar velen zijn op deze wijze van Christus weggedreven, en zijn ertoe gebracht hun harten te sluiten voor hun overtuiging. Een tedere geest, een zachtmoedig, innemend gedrag, kan de dwalende behouden, en een menigte zonden verbergen. De openbaring van Christus in ons eigen karakter zal een hervormende kracht hebben over allen met wie u in aanraking komt." –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 111-113.

Hoe is het mogelijk om zulke vriendelijke liefde te hebben?

"Liefde is uit God…. Het ongewijde hart kan deze plant van hemelse oorsprong niet doen ontstaan of voortbrengen, die, om te kunnen bloeien, voortdurend bevochtigd moet worden met de hemelse dauw. Het kan alleen bloeien in het hart waar Christus regeert. Deze liefde kan niet leven en bloeien zonder handelen; en het kan niet handelen zonder in vurigheid toe te nemen, en haar aard naar anderen uit te breiden en te verspreiden." –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 551.
Dit soort liefde komt alleen van God. Het kan alleen in het hart wonen waar Christus regeert. Om het te laten bloeien, dient men een medewerker van Christus te zijn voor de redding van zielen. Zo iemand zal vreugde vinden in het zien terugkeren van de verlorene en hem ziet lopen op het met bloed bevlekte pad. Zijn

liefde zal onvoorwaardelijk en vriendelijk zijn voor degenen voor wie Christus stierf.
Mijn geliefde broeders en zusters, laten we ons hart openstellen voor Christus om in ons te leven door Zijn Heilige Geest. De beste prediking ooit gepredikt, is niet vanaf de kansel of door kennis van de Schrift; het zit hem in het leven dat we leven en onze houding tegenover anderen. Als mensen beseffen dat we om hen geven, zullen ze overtuigd zijn en een standpunt innemen aan de zijde van de Heer. Moge God ons helpen in deze Gebedsweek om het nieuwe jaar te beginnen met de juiste houding van vriendelijkheid, voordat het te laat is. Dit is mijn wens en gebed in Jezus' naam. Amen! GL

3e lezing – zondag, 8 december 2019

"NIET JALOERS"

Door br. Humberto Avellaneda, Colombia / Verenigde Staten

"De liefde is niet jaloers"

1 Korinthe 13:4.

Als we de diepe betekenis van liefde onderzoeken, zien we dat het vreugdevol en heel helend is. De apostel Paulus beschreef het als de som van alle geestelijke gaven en de voortreffelijkste weg. Kijkend naar wat "liefde is", is het als een brede weg, waarvan de bestemming de hemel is. Maar "liefde is niet" te bepalen, is ingewikkeld en negatief, want dat onthult alles wat tegengesteld is aan Gods oneindige gave.
1 Korinthe 13:4 is een krachtige bevestiging dat "liefde is niet jaloers". Jaloezie is een gevoel of mentale toestand waarin iemand zich ellendig voelt, omdat hij niet heeft wat een ander

wel heeft, of het nu goederen zijn, betere vaardigheden of iets tastbaars of ontastbaars. Jaloezie is precies het tegenovergestelde van liefde – het onvermogen om te genieten van het geluk van anderen. Je zult zeker niet jaloers zijn op wat andere mensen te lijden hebben, maar eerder op hun successen, talenten en bezittingen.

Wat zegt de geïnspireerde pen over jaloezie? "Afgunst is één van de meest satanische trekken die in het menselijk hart kunnen opkomen en heeft uiterst nadelige gevolgen. [...] Nijd is het gevolg van trots, en als het gekoesterd wordt, zal het leiden tot haat, en uiteindelijk tot moord." –*Patriarchen en profeten*, blz. 348, 594.

"Afgunst is niet enkel een slechte gehumeurdheid, maar als het ware een ziekte die al de vermogens aantast. [...]

De jaloerse mens sluit zijn ogen voor de goede eigenschappen en nobele daden van anderen. Hij staat altijd klaar om wat goed en uitstekend is af te kammen. [...]

Waar de naijverige ook gaat, spuwt hij zijn gif uit, vervreemdt de vrienden van zich en verwekt haat en opstand tegen God en de mens." –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 15.

Dit is een vreselijk defect van satanische of menselijke oorsprong, want het vernietigt de ziel zelf; met uitzondering van het werk van de Heilige Geest, kan het een ongeneeslijke ziekte worden.

Na het bovenstaande te hebben overwogen, zou men kunnen zeggen: "Wel, ik ben nog nooit zo extreem geworden." Maar als we vier Bijbelse voorbeelden beschouwen, kunnen we zien hoe dicht iemand bij deze vreselijke houding kan staan.

Jaloezie kan tot geweld leiden

"Ook Abel bracht een offer, van de eerstgeborenen van zijn kleinvee en van hun vet. De HEERE nu sloeg acht op Abel en op zijn offer, maar op Kaïn en op zijn offer sloeg Hij geen acht. Toen ontstak Kaïn in grote woede en liet hij zijn hoofd zakken." Genesis 4:4, 5.

“In plaats van zijn ... zonde te erkennen, bleef Kaïn klagen over Gods onrechtvaardigheid, en bleef hij afgunst en haat jegens Abel koesteren. Toornig maakt hij zijn broer verwijten, en probeerde hij hem ertoe te brengen aan Gods handelwijze te twijfelen. Zachtmoedig, doch onbevreesd en standvastig verdedigde Abel Gods gerechtigheid en goedheid. Hij wees Kaïn op zijn fouten en trachtte hem te overtuigen dat hij ongelijk had. Hij wees op Gods geduld door het leven van hun ouders te sparen, terwijl Hij hen terecht met de dood had kunnen straffen, en maakte duidelijk dat God hen liefhad, anders zou Hij niet Zijn Zoon gegeven hebben om onschuldig de straf te dragen, die zij verdiend hadden. Dit alles maakte de toorn van Kaïn alleen maar groter.

Zijn verstand en zijn geweten zeiden hem dat Abel gelijk had; maar hij was razend dat iemand die zich steeds aan zijn raad gehouden had, het nu waagde met hem van mening te verschillen en dat hij hem niet kon overhalen tegen God in opstand te komen. In zijn woede doodde hij zijn broer.” *–Patriarchen en profeten*, blz. 48.

Een ander voorbeeld vinden wij in de ervaring van Izaäk, die door God werd gezegend vanwege zijn gehoorzaamheid en trouw, zoals beschreven in Genesis 26:12-17.

“Izak zaaide in dat land en oogstte in dat jaar het honderdvoudige, want de HEERE zegende hem. De man kreeg aanzien, ja, gaandeweg meer aanzien, totdat hij zeer aanzienlijk geworden was. Hij had kudden kleinvee en kudden runderen, en een groot aantal slaven, zodat de Filistijnen jaloers op hem werden. Al de putten die de dienaren van zijn vader in de dagen van zijn vader Abraham gegraven hadden, stopten de Filistijnen dicht en vulden ze met aarde. Toen zei Abimelech tegen Izak: Ga van ons weg, want u bent veel machtiger geworden dan wij. Toen ging Izak vandaar weg en hij sloeg zijn kamp op in het dal van Gerar; daar bleef hij wonen.”

Het volgende voorbeeld gaat over rivaliteit tussen broers voor de liefde van hun ouders. Helaas werden de broers van Jozef

getroffen door het dodelijke jaloezie-virus. “Toen zijn broers zagen dat hun vader hem meer liefhad dan al zijn broers, haatten zij hem en konden niet vriendelijk meer tot hem spreken. [...] Zijn broers waren jaloers op hem, maar zijn vader hield de zaak in gedachten. [...] Zij zagen hem al van ver; en nog voor hij in hun nabijheid gekomen was, beraamden zij een listig plan tegen hem om hem te doden.” Genesis 37:4, 11, 18.

Het vierde voorbeeld vond plaats in de tijd van Salomo, toen twee prostituees die samenwoonden voor de koning werden gebracht. De pasgeboren baby van een van de vrouwen stierf en ze probeerde de andere vrouw te laten geloven dat de overleden baby van haar was. Wat gebeurde er? “Vervolgens zei de koning: Breng mij een zwaard; en zij brachten een zwaard bij de koning. En de koning zei: Snijd dat levende kind in tweeën, en geef de helft aan de één en de helft aan de ander. Maar de vrouw van wie de levende zoon was – want haar medelijden werd opgewekt vanwege haar zoon – zei tegen de koning: Och, mijn heer! Geef haar het levende kind, en dood het in geen geval. Maar de ander zei: Het zal niet voor mij en ook niet voor u zijn, snijd het doormidden.” 1 Koningen 3:24-26. In haar afgunst ging de vrouw van het dode kind zover, dat ze instemde met het idee om een levend kind te doden.

In drie van deze vier gevallen was het jaloezie wat ertoe leidde dat individuen het leven van iemand wilden ontnemen. Wat wekt zo’n afgunst op in een mens? “Verder zag ik van al het zwoegen en alle bekwaamheid bij het werk, dat het iemand afgunst oplevert van zijn naaste.” Prediker 4:4, eerste gedeelte. Wanneer iemand jaloezie zijn hart in bezit laat nemen, wekt het haat, woede en wraak. “Er is geen zekerdere manier om onszelf te verzwakken in geestelijke zaken, dan jaloers te zijn, bij elkaar achterdochtig te zijn, vol zifterij en kwaaddenkerij.” *–Review and Herald*, 5 juni 1888.

Nu zullen we de context en een voorbeeld onderzoeken uit het leven gegrepen, welke heel gebruikelijk is, ook al hebben mensen vaak preken over 1 Korinthe 13 gelezen en gehoord.

Het is het verhaal van Román, een Bijbelarbeider en uitnemend prediker. Hij was 50 jaar oud en diende trouw de gemeente, nadat hij op zeventienjarige leeftijd was gedoopt. Hij wist veel van de Bijbel en beschikte over bepaalde vaardigheden die hem in staat stelden om in de gemeente te onderwijzen, iets dat hij bijna achttien jaar deed. Sommige deelnemers aan zijn lessen klaagden echter over hem en beweerden dat hij abrupt was, terwijl anderen hem ervan beschuldigden mensen te snel te accepteren. Vanwege deze dingen begon het leiderschap van de gemeente hem minder gelegenheden te geven om les te geven. Omdat hij in de gemeente moest zitten alsof hij een leerling was, veroorzaakte dit dat Román een hekel aan Horatius kreeg, die werd uitgekozen om in de gemeente les te geven. Sommige mensen sympathiseerden met Román, die probeerden de andere broeder er slecht uit te laten zien voor de klas, naast het domineren van de dialoog, soms met lange verklaringen en de wens opgemerkt te worden. Helaas zag hij niet dat zijn hart steeds jaloerser en vijandiger werd, hetgeen niet past bij een ware christen en vooral niet bij degenen die in de eindtijd beweren Gods volk te zijn.

Helaas zijn dit soort dingen niet nieuw; in feite was de oorsprong ervan in de hemel. Lucifer, de glorieuze engel die het voorrecht had een van de bedekkende cherubijnen te zijn bij Gods troon, werd overweldigd door afgunst en verloor zijn hoge waardigheid.

“Hij wilde de eerste zijn in de hemel, en omdat hij niet al de macht en heerlijkheid kon verkrijgen die hij zocht, kwam hij in opstand tegen de heerschappij van God. Hij werd jaloers op onze stamouders, verleidde hen tot zonde en bracht hen aldus met de gehele mensheid tot de ondergang.” *–Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 15.

“Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster [Lucifer], zoon van de dageraad!” Jesája 14:12.

Wat een fatale afloop! Het onvermijdelijke gevolg van zijn afwijzing van Gods autoriteit was zijn niet-aflatende poging om

in het hart van ieder mens het vreselijke gebrek inzake afgunst te implanteren; en in grote mate is hij succesvol geweest!
Geliefde broeders en zusters, het is tijd om wakker te worden! Van alle menselijke zwakheden is afgunst een van de meest wrede en verachtelijke. De wijze Salomo stelde een vraag: "Woede en een overmaat aan toorn zijn wreedheden, maar wie zal standhouden tegen afgunst?" Spreuken 27:4. Afgunst is als een orkaan, of een cycloon of tornado, waartegen niets bestand is wanneer het verschijnt. Salomo vergeleek het zelfs met een kanker die de botten doet rotten. "Een gezond hart is het leven voor het lichaam, maar afgunst is verrotting van de beenderen." Spreuken 14:30.
Maar het grootste probleem is dat niemand kan ontsnappen aan deze wrede geest, arm of rijk, kind of volwassene: "Want waar afgunst en eigenbelang is, daar heersen wanorde en allerlei kwade praktijken." Jakobus 3:16.
Het slachtoffer van deze vreselijke plaag, de moderne mens, is onderdeel geworden van een systeem dat hem ertoe drijft bezittingen te verwerven en meer te blijven verlangen. Hij is geketend aan een vloek, en gelooft dat geluk komt door meer te hebben en boven anderen te staan. Hij is gehecht aan zijn veronderstelde schatten, zelfs als hij lijdt wanneer hij iemand ziet die meer heeft dan hij. Hij lijdt eigenlijk aan een vergelijkingscomplex zonder te beseffen dat hij is als iemand die zeewater drinkt, want hij zal steeds dorstiger worden.
Het is dus niet moeilijk om een boer te vinden die een zeer productieve boerderij heeft, maar vraagt: "Waarom produceert mijn buurman meer en betere gewassen en heeft hij meer schapen dan ik?" Een professor vraagt zich misschien af: "Waarom weet die professor meer dan ik?" Iemand wil misschien zijn mobiele telefoon verkopen zodat hij de nieuwe kan kopen die zojuist is uitgekomen. Anderen zijn nooit blij met hun kleding en moeten altijd de nieuwste mode kopen. Velen zeggen: "Ik wil deze auto niet meer, omdat mijn buurman een nieuwere heeft." En in de zakenwereld kan de typische vraag zijn: "Waarom kreeg hij

promotie en ik niet? Ik werk hier langer dan hij; Ik denk dat mijn rechten worden geschonden!"
"De naijverige … [...] probeert anderen wijs te maken dat hij de allerbeste is, niet door in alles een grote zelfverloochening aan de dag te leggen, maar door zich voor te doen zoals hij is en de verdiensten van het werk van anderen te verkleinen." *–Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 15.
Nochtans kan door de genade van God het vreselijke, destructieve beeld dat we tot nu toe hebben beschreven, worden gewijzigd. Gods werk zal niet eindigen in een nederlaag. Christus won de strijd en biedt iedereen hoop en een betere weg.

Een voorbeeld van liefde die nooit jaloers was

Als er ooit iemand is geweest die jaloers en afgunstig had kunnen zijn vanwege wat hem overkwam, dan was het Jonathan, de zoon van koning Saul. In feite waarschuwde zijn vader hem daarvoor: "Want alle dagen dat de zoon van Isaï op de aardbodem leeft, worden jij en je koningschap niet bevestigd." 1 Samuël 20:31.
Saul en Jonathan wisten dat David, de zoon van Isaï, de volgende koning van Israël zou zijn; maar het was Saul die de geest van jaloezie en afgunst kweekte tot het punt dat hij herhaaldelijk probeerde David te doden.
Jonathan was echter compleet anders. Zijn vriendelijke ziel en zijn hechte relatie met God stond satan niet toe een kwade geest in zijn hart te planten, en ook niet de insinuaties en kwade houdingen aan te moedigen van zijn vader.
Het was zelfs zo, dat "toen hij geëindigd had tot Saul te spreken, dat de ziel van Jónathan verbonden werd aan de ziel van David; en Jónathan beminde hem als zijn ziel. [...] Jónathan nu en David maakten een verbond, omdat hij hem liefhad als zijn ziel. En Jónathan deed zijn mantel af, die hij aan had, en gaf hem aan David, ook zijn klederen, ja tot zijn zwaard toe, en tot zijn boog toe, en tot zijn gordel toe." 1 Samuël 18:1, 3, 4.
Dat is het resultaat van Christus in je hart hebben, in harmonie zijn met de wil van de Allerhoogste Heerser van de hemel!

Terwijl ik deze woorden schrijf, wordt mijn hart bewogen om dit voorbeeld dieper te beschouwen, omdat ik kan nalezen dat het woord van de Heer levend en effectief is in het bekeren van de ziel. Ik dank de Eeuwige Vader, omdat Hij altijd een manier heeft om de schade tegen te houden die satan in het menselijk hart wil veroorzaken. Hoewel de giftige zaden van afgunst in de hemel werden gezaaid en vandaag rampzalige gevolgen opleveren, kunnen we met zekerheid zeggen dat het mogelijk is om door het werk van de Heilige Geest die liefde te ervaren die niet jaloers is. Haar regeneratieve werk kan het hart van de bekeerde mens laten weten dat – wat anderen ook hebben, zijn, groeien of kopen – niets zijn ziel kan schaden en hij kan genieten van de blijdschap en het succes van anderen.

De Bijbel zegt dat de zielen van David en Jonathan waren "verbonden", of verknocht. Dat is wat er vandaag de dag in het gezin dient te gebeuren, in de gemeente, op het werk, en waar men dan ook is. Jonathan hield van David tot de dood toe als van een broer, en beschouwde hem nooit als een rivaal of een vijand. Er was vrede en liefde tussen hen, omdat ze daarmee hadden ingestemd. Dit is de ervaring van de nieuwe geboorte, die verlangd en ervaren dient te worden door iedereen die in de eindtijd leeft.

Geliefde broeder, zuster, en vriend, zo een ervaring is alleen mogelijk als iemand in staat is om te doen wat Jonathan deed: "Jonathan deed zijn mantel af die hij aanhad, en gaf hem aan David; ook zijn kleding, ja, tot zijn zwaard, tot zijn boog en tot zijn gordel toe." 1 Samuël 18:4.

Zie het op deze manier: We dienen onze eigen kleding uit te trekken, die jaloezie, afgunst, trots, zelfgerechtigheid en eigenliefde symboliseert. Het is noodzakelijk om het aan Jezus te geven, zodat Hij elke wond en litteken kan genezen. Maar dat is niet alles. We moeten Jezus ook onze wapens geven. Jonathan gaf David de wapens die hij had kunnen gebruiken om David te doden; hij gaf hem alles. Hij gaf zijn "toebehoren en schatten"

weg en vond aldus de vrijheid om lief te hebben zoals Christus liefheeft.
Vandaag vraagt de Heer ook aan u om Hem uw kleren te geven, zodat u gekleed kunt worden met de gerechtigheid van de hemel. Hij vraagt ook aan elk individu om afstand te doen van de wapens van oorlog en geweld, de wapens van menselijke verdediging waarmee men zijn broeder wil doden. Door de Heilige Geest wil Jezus u een krachtiger wapen geven, een die niet op deze aarde te vinden is, een die u kan beschermen tegen elke valstrik van de boze. Daarmee kunt u alle veldslagen winnen en, net als Christus, overwinnaar zijn. Dat wapen is liefde. “Liefde is niet jaloers.” De liefde dat Christus naar deze aarde kwam en die Hij liet zien toen Hij stierf aan het kruis van Golgotha, geeft ons hoop en nieuw leven in Hem. De liefde van God in iemands hart is de enige bron van liefde die de wet vervult, omdat Zijn liefde de vervulling van de wet is.

God alleen heeft de oplossing

Asaf, een man van God en de componist van Psalm 73, legde uit hoe hij zich voelde toen hij op het punt stond het verkeerde pad te nemen: “Maar wat mij betreft, mijn voeten waren bijna uitgegleden, mijn schreden waren haast uitgeschoten, want ik was jaloers op de dwazen, toen ik de vrede van de goddelozen zag.” Psalm 73:2, 3. Deze ervaring ervaring trekt mijn aandacht, want het brengt niet alleen de ware toestand van iemand naar voren, maar het biedt ook de oplossing. Als iemand in een dergelijke verleiding is gevallen, of zelfs als hij zich “bijna” in de val bevindt, schrijft de psalmist: “Totdat ik Gods heiligdom binnenging en op hun einde lette.” Psalm 73:17.
Geliefde medegelovigen, terwijl we dit jaar 2019 afsluiten, is het noodzakelijk dat we met een oprecht hart en diepe nederigheid Gods heiligdom binnentreden. Alleen daar kunnen we de grote behoefte van Christus’ gerechtigheid begrijpen. Met grote liefde nodig ik u uit om daar naar binnen te gaan, om een persoonlijke, innige ontmoeting met de Heiland te hebben. Want door Zijn

aanwezigheid kan onze ziel worden bevrijd van de gevaarlijke, kwade, destructieve geest van afgunst. Dan zullen onze voeten niet uitglijden.
Laat de tijd niet voorbijgaan, want nu is de beste tijd om daarvoor te zorgen. Wacht niet tot anderen het doen, maar zeg, net als Asaf: "Maar wat mij betreft, het is voor mij goed dicht bij God te zijn. Ik neem mijn toevlucht tot de Heere HEERE, om al Uw werken te vertellen." Psalm 73:28. God wil u de liefde geven die niet jaloers is. Open uw hart, zodat Hij Zijn rechtmatige plaats daar kan innemen. Dan zal het nieuwe jaar anders zijn. Het zal vol zijn van ware liefde, zodat uw leven een verheven invloed zal uitoefenen op iedereen om u heen, en zij de Vader zullen verheerlijken, omdat zij uw goede werken zien (zie Matthéüs 5:16). Dat een ieder van ons die opdracht hier op deze aarde mag vervullen. Maranatha! Amen! GL

4e lezing – dinsdag, 10 december 2019

"HANDELT NIET ONGEPAST"

Door br. Roland de la Paz, Filippijnen

"Handelt niet ongepast"

1 Korinthe 13:5.

Liefde

"Liefde" is een van de meest verkeerd begrepen woorden ter wereld. We horen vaak de woorden "Ik hou van jou", gesproken door mensen in verschillende talen en plaatsen over de hele wereld. We kunnen deze uitdrukking horen van kinderen, adolescenten, volwassenen en ouderen. Stelletjes en geliefden

uiten hun genegenheid voor elkaar met deze zin. Anderen gebruiken het met hun vrienden. Over het algemeen wordt liefde gedefinieerd op een wereldse manier, in plaats van met een geestelijke betekenis. Beschouw de drie soorten liefde in het Grieks, eros (erotisch), phileo (broederlijk) en agape (goddelijke liefde). Mensen hebben de neiging zich te concentreren op het erotische soort liefde, totdat ze over God leren en zich bekeren. Als volgelingen van Christus dienen wij de liefde te bezitten die God van ons verlangt te bereiken, zoals er staat geschreven: "De liefde is geduldig, zij is vriendelijk, de liefde is niet jaloers, de liefde pronkt niet, zij doet niet gewichtig, zij handelt niet ongepast, zij zoekt niet haar eigen belang, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad, zij verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verheugt zich over de waarheid, zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen." 1 Korinthe 13:4-7.

Christenen zijn in deze wereld kanalen van zegeningen, genade, vrede en liefde. Een ieder kan verschillende talenten van God hebben ontvangen; maar als iemand geen hemelse liefde verwerft, zullen dergelijke talenten geen waarde hebben. De Geest der Profetie beschrijft het soort liefde dat men moet ontwikkelen en bezitten als discipelen van Christus. "Het doet er niet toe hoe streng de belijdenis moge luiden: hij wiens hart niet is vervuld van de liefde voor God en voor zijn medemens, is geen ware discipel van Christus. Al zou hij een groot geloof bezitten, en zelfs macht hebben om wonderen te doen, toch is zijn geloof zonder liefde waardeloos. Hij mag grote vrijgevigheid aan de dag leggen; maar al zou hij, gedreven door enig ander motief dan oprechte liefde, al zijn bezittingen geven om de hongerigen te voeden, dan zou deze daad hem niet in de gunst van God aanbevelen. Hij kan in zijn ijver zelfs een martelaarsdood sterven, maar als hij niet door liefde wordt aangedreven, zou hij door God als een misleide dweper of als een eerzuchtige huichelaar worden beschouwd." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 236, 237.

God ziet het hart aan en Hij wil dat wij door de liefde worden gedreven en de bereidwilligheid hebben om te dienen.

De Tien Geboden zijn gebaseerd op liefde tot God en onze medemensen. Die wet is een openbaring van de goddelijke wil, een afschrift van het goddelijke karakter en een weerspiegeling van de eigenschappen van de hemel. Het ontwikkelen van dergelijke liefde in ons christelijk leven is het meest essentiële element voor onze redding, omdat we in ons karakter als Jezus dienen te zijn. Jezus Christus is gehoorzaam aan de Vader, en wij dienen gehoorzaam te zijn aan Hem en Zijn geboden, zoals de Bijbel zegt: "Als u Mijn geboden in acht neemt, zult u in Mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van Mijn Vader in acht genomen heb en in Zijn liefde blijf." Johannes 15:10. "Christus is ons toonbeeld, het volmaakte en heilige voorbeeld dat ons is gegeven om te volgen. We kunnen het toonbeeld nooit evenaren, maar we kunnen het naar ons vermogen navolgen en er op lijken." –*Review and Herald*, 5 februari 1895.

Liefde in het dagelijks leven

De liefde die uit het hart ontspringt, zal zich in ons dagelijks leven openbaren. Het zal niet moe worden in het goed doen, maar zal doorgaan met consequent en voortdurend te blijven werken, terwijl de dagelijkse genade van God wordt ontvangen door de nederige leerling van Christus. Zij kent geen aanzien des persoons, maar is eerder onpartijdig in het liefhebben van alle mensen, en verwacht geen gunst daarvoor terug. Zij zal medelijden hebben voor iedereen en proberen de verlorenen te redden. Zij is niet egocentrisch, noch zelfzuchtig.

"Gods Woord moet een heiligende uitwerking hebben op onze omgang met elk lid van het menselijk geslacht. Het zuurdesem van de waarheid zal geen geest van rivaliteit, liefde voor eerzucht of verlangen om de eerste te zijn voortbrengen. Echte liefde die van God komt is niet zelfzuchtig of veranderlijk. Ze is niet afhankelijk van menselijke lof. Het hart van iemand die Gods genade ontvangt, stroomt over van liefde voor God en voor hen, voor wie Christus is gestorven. Het eigen-ik vecht niet om erkend te worden. Hij heeft anderen niet lief, omdat zij van

hem houden en hem behagen, omdat zij zijn verdiensten erkennen, maar omdat zij door Christus gekocht zijn. Als zijn drijfveren, zijn woorden en daden verkeerd begrepen of uitgelegd worden, neemt hij daaraan geen aanstoot, maar gaat in dezelfde geest verder. Hij is vriendelijk en bedachtzaam en vertrouwt altijd op Gods barmhartigheid en liefde." *–Lessen uit het leven van alledag*, blz. 54.

Liefde is nooit passief, maar veeleer actief in al haar handelingen. Zij zal voortdurend werkzaam zijn, totdat het in de volle wasdom van de volheid van Christus komt. Het stroomt op natuurlijke wijze, zoals een rivier stroomt en haten raakt voorbij haar invloedssfeer.

"Liefde kan niet leven zonder activiteit. Elke handeling doet haar toenemen, versterkt haar en breidt haar uit. Liefde zal de overwinning behalen, wanneer argumenten en gezag machteloos zijn. Liefde werkt niet voor winst of voor beloning. Toch heeft God verordend, dat groot gewin het zekere resultaat zal zijn van elke daad van liefde. Zij verspreidt zich van nature en werkt in stilte. Toch is zij sterk en machtig in haar doel om groot kwaad te overwinnen. Zij smelt en verandert wanneer zij beïnvloedt. Zij grijpt het leven van zondige mensen aan en raakt hun hart, wanneer alle andere middelen vruchteloos zijn gebleken." *–Geest, karakter en persoonlijkheid*, blz. 217.

Liefde maakt de ander niet te schande

Iemand te schande maken, betekent schande of schaamte over iemand brengen. Liefde behandelt anderen niet ruw vanwege meningsverschillen, ideeën, afkomst, geloof of religie. Liefde brengt een persoon niet in verlegenheid of vernedert hem. Liefde houdt er niet van om iemand neer te halen of verachtelijke opmerkingen over hem te maken, maar is in plaats daarvan gevoelig voor iemands nobele eigenschappen. Een ware christen zal nooit een persoon te schande brengen, ongeacht zijn maatschappelijke klasse, ras, leeftijd, geslacht, opleiding, beroep, religieuze overtuiging, armoede of rijkdom, want bij God is geen aanzien des persoons.

Een nobele christen zal iemands reputatie niet kapotmaken om zichzelf beter te doen lijken dan zijn medemens en zal hem niet te schande brengen, want hij gelooft en begrijpt dat God de eigenaar is van elk individu. Karaktermoord is ongebreideld in de wereld en is de kerk binnengeslopen. Sommige belijdende christenen smullen van geruchten en roddels. Ze vinden het heerlijk om afbrekende informatie te horen over de mensen om hen heen.

"Wanneer wij luisteren naar laster jegens onze broeder, nemen wij die laster in ons op. Op de vraag: 'HERE, wie mag verkeren in Uw tent? Wie mag wonen op Uw heilige berg?' antwoordde de psalmist: 'Hij, die onberispelijk wandelt en doet wat recht is en waarheid spreekt in zijn hart, die met zijn tong niet lastert, die zijn metgezel geen kwaad doet en geen smaad op zijn naaste laadt.' " –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 53 [Zie ook: –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 16].

Ik herinner me een voorbeeld dat mijn leraar gaf toen ik in de vierde klas zat. Als je de reputatie van een persoon kapot maakt en je wilt vergeven worden, is het alsof je een kussen pakt, naar de vierde verdieping van een gebouw in een drukke straat gaat, het kussen opent en de hele inhoud uit het raam schudt. Vervolgens ga je naar beneden om de hele inhoud van het kussen op te pakken tot je alles weer op hun plek hebt teruggestopt. Omdat het gebouw aan een drukke weg ligt waar bussen, auto's en vrachtwagens passeren en de wind sterk kan zijn, is het uiterst moeilijk om alle inhoud op te rapen. Hetzelfde geldt voor het kapotmaken van iemands reputatie. Het is een zware zonde voor de Heer, niet alleen voor de mens. Het is vrijwel onomkeerbaar, zelfs als we er berouw over hebben. Het is een vloek voor zowel de spreker als de toehoorder.

"De liefde 'kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe.' De liefde overeenkomstig de geest van Christus kent aan de motieven en daden van anderen de gunstigste verklaring toe. Zij stelt hun fouten niet nodeloos aan de kaak; zij luistert niet begerig naar

onaangename mededelingen, maar probeert veeleer de goede eigenschappen van anderen naar voren te brengen." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 237.
Een ware christen zal God niet te schande maken door anderen te schande te maken. We dienen hoffelijk, vriendelijk en verdraagzaam te zijn en aan te tonen dat de zachtmoedigheid van Jezus en Zijn Geest in ons dagelijks leven regeert, zodat Zijn licht op alle mensen zal schijnen en Zijn naam zal worden verheerlijkt.

Respect, een christelijk kenmerk

Respect is een deugd die belijdende christenen dienen te ontwikkelen en te bezitten. In het gezin, in de gemeente en in de gemeenschap waar we wonen, moet het voor de hand liggend en duidelijk zijn. Wij dienen ieder persoon te respecteren – kinderen, jongeren en ouderen. We behoren onze geloofsgenoten te respecteren en de leiders die God gezalfd heeft.
"Mensen die zijn benoemd in verschillende vertrouwensposities dienen te worden gerespecteerd. We verwachten geen mensen te vinden die in elk opzicht volmaakt zijn. Ze zoeken misschien naar volmaaktheid van karakter, maar ze zijn sterfelijk en kunnen zich vergissen. Degenen die bij onze instellingen betrokken zijn, behoren het als hun plicht te voelen om zowel het werk als de arbeiders te beschermen tegen onterechte kritiek. Ze moeten niet zomaar berispende woorden accepteren of die spreken tegen iemand die verbonden is met het werk van God, want door dat te doen, kan God Zelf worden berispt en het werk dat Hij doet door middel van medearbeiders kan sterk worden belemmerd. De raderen van vooruitgang kunnen worden geblokkeerd wanneer God zegt: 'Ga voorwaarts'.
Het is een groot kwaad, en een die voor een groot deel onder onze mensen bestaat, om de gedachten de vrije loop te laten, hetgeen een ander doet in twijfel te trekken en te bekritiseren, van een mug een olifant te maken, en te denken dat hun eigen manieren juist zijn, terwijl, als ze in dezelfde schoenen zouden staan als hun broeder, zouden ze het misschien niet eens half zo goed doen als

hij. Het is voor sommigen net zo vanzelfsprekend fouten te vinden bij wat anderen doen, als dat het is voor hen om te ademen. Ze hebben de gewoonte gevormd om anderen te bekritiseren, terwijl zijzelf degenen zijn die ernstig moeten worden aangesproken en hun slechte redevoeringen en harde gevoelens uit hun ziel worden verbrand door het zuiverende vuur van Gods liefde." –*Counsels on Health*, blz. 297.

Respecteer medearbeiders

Jezus zei: "Ik ben de Goede Herder", en wij zijn Zijn onderherders, Zijn medearbeiders. Wij zijn Gods eigendom en wij dienen Hem, en alles wat Hij bezit, te respecteren. Respect dwingt respect af. Deze gulden regel geldt voor elk aspect van ons wezen.

"Iemand die enige mate van achterdocht of afkeuring op zijn medearbeiders laat rusten, terwijl hij noch de klagers berispt, noch de zaak getrouw naar voren brengt bij degene die veroordeeld wordt, doet het werk van de vijand. Hij geeft de zaden van onenigheid en van twist water, waarvan hij de vrucht zal moeten dragen op de dag van God." –*Counsels on Health*, blz. 297, 298.

"Het bevalt God niet dat Zijn dienaren elkaar afkeuren, bekritiseren en veroordelen. Hij heeft hun een speciaal werk gegeven, namelijk het verdedigen van de waarheid. Zij zijn Zijn arbeiders; iedereen zou hen moeten respecteren, en zij zouden elkaar moeten respecteren. In het leger moeten officieren hun collega-officieren respecteren en de soldaten leren de les snel. Wanneer de leiders van de mensen in de christelijke oorlogvoering vriendelijk en verdraagzaam zijn, en een bijzondere liefde en respect tonen voor hun collega's, leren ze anderen om hetzelfde te doen.

De reputatie van een medearbeider dient heilig te worden bewaakt. Als iemand fouten bij een ander ziet, moet hij ze niet voor anderen vergroten en ze tot ernstige zonden maken. Het kunnen beoordelingsfouten zijn, waar God goddelijke genade voor zal geven om te boven te komen. Als Hij had gezien dat engelen, die volmaakt zijn, het werk voor het gevallen ras beter zouden

hebben gedaan dan mensen, zou Hij het hun hebben opgedragen. Maar in plaats daarvan zond Hij de nodige hulp door arme, zwakke, fouten makende stervelingen, die, met dezelfde zwakheden als hun medemensen, het best bereid zijn om hen te helpen." –*Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, blz. 120.
"Iemand die zijn zelfrespect en waardigheid wil bewaren, moet oppassen dat hij het respect en de waardigheid van anderen niet opoffert." –*Christus weerspiegelen*, blz. 299.

Hoffelijkheid

Een eigenschap die prominent aanwezig was in Jezus Christus was hoffelijkheid. Hij was zelfs in tijden van zware toetsen en beproevingen van kindertijd tot volwassenheid beleefd. Wij dienen met de hulp van de Heilige Geest deze eigenschap te ontwikkelen als we in het hiernamaals bij onze Schepper willen zijn.
"Mensen, die belijden volgelingen van Christus te zijn, maar die tegelijkertijd in woord en gedrag ruw, onvriendelijk en onhoffelijk zijn, hebben niets van Jezus geleerd. Een schreeuwerige, veeleisende en scheldende man is geen christen. Want christen zijn betekent lijken op Christus. Het gedrag van sommige belijdende christenen ontbreekt zo aan vriendelijkheid en hoffelijkheid, dat er kwaad gesproken wordt van hun goede naam. Misschien zijn ze wel oprecht; misschien valt er niet te twijfelen aan hun rechtschapenheid. Maar oprechtheid en rechtschapenheid maken een gebrek aan vriendelijkheid en hoffelijkheid niet goed. [...]
De Bijbel spoort ons aan hoffelijk te zijn. Ze laat veel voorbeelden zien van hoe onzelfzuchtig, zachtmoedig en innemend ware hoffelijkheid is. Dit alles is alleen maar een weerspiegeling van het karakter van Christus. [...]
Het Christendom maakt een man tot heer. Christus was hoffelijk, zelfs tegenover Zijn vervolgers. Zijn ware volgelingen tonen dezelfde geest." *Het Bijbels gezin*, blz. 355, 353.

“Wij dienen te leren loyaal naar elkaar toe te zijn, ijzersterk in de verdediging van onze broeders en zusters. Kijk naar uw eigen gebreken. U kunt beter een van uw eigen fouten ontdekken dan tien van uw broeder. Bedenk dat Christus voor hen heeft gebeden, Zijn broeders en zusters, dat zij allen één mogen zijn zoals Hij één is met de Vader. Probeer alles uit uw vermogen te halen om in harmonie te zijn met uw broeders en zusters tot de omvang van Christus’ maat, want Hij is één met de Vader.
‘... De broeders liefhebbende, met innerlijke barmhartigheid bewogen, vriendelijk’ 1 Petrus 3:8. Echte morele waarde streeft er niet naar om een plaats voor zichzelf te hebben door kwaad te denken en kwaad te spreken, door anderen naar beneden te halen. Alle afgunst, alle jaloezie, alle kwaad spreken, met alle ongeloof, moeten van Gods kinderen worden verwijderd.” *–In Heavenly Places,* blz. 178.

Heb elkaar lief

Gods overblijvende gemeente zal bestaan uit liefhebbende mensen. De wereld zal hen kennen omdat ze liefde tonen in hun dagelijks leven, en deze liefde zal het meest naar voren tredende kenmerk van de ware volgelingen van God zijn. Dus we behoren elkaar lief te hebben zoals God ons geboden heeft, “dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon, Jezus Christus, en dat wij elkaar liefhebben.” en “dit is de boodschap die u vanaf het begin gehoord hebt, dat wij elkaar moeten liefhebben.” 1 Johannes 3:23, 11.
“Christus is ons voorbeeld. Hij trok rond en deed goed. Hij leefde om anderen te zegenen. Liefde maakte al Zijn handelingen mooier en edeler.” *–Geest, karakter en persoonlijkheid,* blz. 214.
“Het christendom is het onthullen van de tederste genegenheid voor elkaar. Christus moet de hoogste liefde ontvangen van de wezens die Hij heeft geschapen. En Hij vereist ook dat de mens een heilige achting voor zijn medemensen zal koesteren. Elke geredde ziel zal gered worden door liefde, die begint bij God. Ware bekering is een verandering van zelfzuchtigheid naar ge-

heiligde genegenheid voor God en voor elkaar." –*Selected Messages*, boek 1, blz. 114, 115 (1901).

"Het sterkste argument ten gunste van het evangelie is een liefhebbende en beminnelijke christen." –*De weg tot gezondheid*, blz. 403.

"Liefde moet in het hart wonen. Een christen die grondig werkt, haalt de motieven voor zijn handelen uit de diep in zijn hart gevoelde liefde voor zijn Meester." –*Geest, karakter en persoonlijkheid*, blz. 215, 216 [zie ook: *Het Bijbels gezin*, blz. 353. 354].

"Zij die God liefhebben, kunnen geen plaats bieden aan haat of jaloezie. Wanneer het hemels principe van eeuwige liefde het hart vervult, stroomt zij uit naar anderen." –*Geest, karakter en persoonlijkheid*, blz. 216.

"Als we God met heel ons hart liefhebben, moeten we ook Zijn kinderen liefhebben. Deze liefde is de Geest van God. Het is de hemelse versiering die ware edelheid en waardigheid aan de ziel geeft en ons leven gelijkvormig maakt aan dat van de Meester. Hoeveel goede eigenschappen we ook hebben, hoe eervol en verfijnd we onszelf ook mogen beschouwen, als de ziel niet gedoopt is met de hemelse genade van liefde tot God en voor elkaar, hebben we een tekort aan ware goedheid en zijn wij ongeschikt voor de hemel, waar alles liefde en eenheid is." –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 223, 224.

"Liefde, uit de sfeer van hartstochten en driften gehaald, wordt geestelijk van aard en wordt in woorden en daden geopenbaard. Een christen moet een geheiligde tederheid en liefde bezitten, waarin geen ongeduldigheid of kribbigheid voorkomt; de grove, ruwe manier moeten door de genade van Christus verzacht worden." –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 273, 274.

"De hemel let op degene die een atmosfeer van vrede en liefde met zich meedraagt. Zo iemand zal zijn beloning ontvangen. Hij zal standhouden op de grote dag van de Heer." MS 26 1886 (HC 234)." –*Geest, karakter en persoonlijkheid*, blz. 821.

Oproep

"Het lidmaatschap van de gemeente geeft ons geen garantie op de hemel. We moeten in Christus blijven, en Zijn liefde moet in ons blijven. We moeten elke dag vooruitgang boeken in de vorming van een symmetrisch karakter…. Zoals God volmaakt is in Zijn gebied, dienen wij ook volmaakt te zijn op ons terrein." –*Gospel Workers,* blz. 446, 447.

Christus kwam naar deze wereld om Gods liefde te openbaren. Zijn volgelingen moeten doorgaan met het werk dat Hij begon. Laten we ernaar streven elkaar te helpen en te versterken. Het goede van anderen te zoeken is de manier waarop waar geluk kan worden gevonden. De mens werkt niet tegen zijn eigen belang in door God en Zijn medemensen lief te hebben.

"Hoe onzelfzuchtiger zijn geest, hoe gelukkiger hij is, omdat hij Gods doel voor hem vervult. De adem van God ademt door hem en vervult hem met blijdschap. Voor hem is het leven een heilig vertrouwen, kostbaar in zijn ogen, omdat het door God is gegeven om te worden besteed aan het dienen van anderen." –*Counsels on Stewardship,* blz. 24, 25.

Moge de Geest van God onze geest verlichten met de ware betekenis van liefde, zoals de Schrift het uitdrukt in de eerste brief van Paulus aan de Korinthiërs, en mogen wij ons erin verheugen dat liefdadigheid "niet ongepast" handelt. Ik bid dat deze Gebedsweek een zegen voor alle gelovigen over de hele wereld mag zijn. Laten we in het geloof doorgaan, want we naderen snel het einde van de wereldgeschiedenis en naderen het tehuis dat God heeft beloofd aan iedereen die trouw, gehoorzaam en liefdevol is. Amen. GL

"ZIJ ZOEKT NIET HAAR EIGEN BELANG"

Door br. Idel Suarez jr., Verenigde Staten

De liefde "zoekt zichzelf niet."

1 Korinthe 13:5 [SVV'77].

Het probleem van egoïsme

Robert Diller was een buurman van Abraham Lincoln in Springfield, Illinois, voordat deze president van de Verenigde Staten werd. Meneer Diller zag op een dag meneer Lincoln lopen met zijn twee zonen, die huilden en luid jammerden. Meneer Diller vroeg: "Waarom, meneer Lincoln, wat is er aan de hand met de jongens?"

Lincoln antwoordde: "Hetgeen er aan de hand is met de hele wereld." Vervolgens voegde hij eraan toe: "Ik heb drie walnoten, en elk van mijn jongens wil er twee!"[1]

Wat is er mis met de wereld? Het is simpelweg egoïsme. Iedereen zoekt zijn eigen wil, ongeacht de behoefte en het belang van anderen.

De grote Duitse hervormer, Dr. Maarten Luther, erkende het gevaar van egoïsme dat in elke vezel van ieder mens was gegraveerd. Hij zei: "Ik ben meer bang voor mijn eigen hart dan voor de paus en al zijn kardinalen. In mijzelf heb ik de grote paus: het EIGEN-IK." [2]

Is het EIGEN-IK de grote paus in uw leven? Zelfzucht maakt deel uit van het zondige menselijke vlees. Een van de eerste drie woorden die kinderen leren, benadrukt hun aanmatigend verlangen om zichzelf te plezieren – hun ego. Het eerste woord is "nee" en de volgende twee woorden zijn "van mij". Als een klein meisje iets ziet dat ze leuk vindt, zegt ze: "Het is van mij."

Als ze het kan bereiken en pakken, zegt ze: “Het is van mij.” Als ze het leuk vindt, zegt ze: “Het is van mij.” Als een ander kind het heeft, zegt ze opnieuw: “Het is van mij.” Helaas ontgroeien velen nooit deze neiging. Ze groeien gewoon op om het credo van het ego te vervullen. Kent u het credo van het ego? Het is als volgt:

• “Denk aan jezelf,
• Vertel over jezelf,
• Gebruik het woord “ik” zo vaak mogelijk,
• Verwacht gewaardeerd en geprezen te worden,
• Sta op uw eigen rechten,
• Vergeef nooit kritiek,
• Vereis overeenstemming over uw eigen opvattingen over alles,
• Zoek altijd je eigen wil,
• Doe zo min mogelijk voor anderen.

Simpel gezegd: wees egoïstisch.” [3]

Ironisch genoeg is de eerste persoon die in de grammatica van een taal wordt geleerd altijd ‘ik’. De tweede persoon is ‘jij’. De derde persoon is ‘hij’.
Egoïsme betekent niet attent te zijn jegens anderen en “bezig zijn met eigen persoonlijke winst of plezier”, of belang.[4] Het is het tegenovergestelde van onbaatzuchtig of onzelfzuchtig zijn, waar het negeren van zichzelf en interesse voor het welzijn van anderen aan de basis ligt.
“De zonde waar men zich in de grootste mate aan overgeeft en die ons van God scheidt en zoveel besmettelijke spirituele stoornissen veroorzaakt, is egoïsme.”[5] “Egoïsme en wereldsgezindheid” zijn “niet consistent met het christelijke karakter.” Het is niet mogelijk om egoïstisch te zijn en tegelijkertijd christelijk te zijn”.[6]
Egoïsme is een zonde. Het is de overtreding van het tiende gebod. Het zoekt zijn eigen wil, zonder enige zorg voor het welzijn van anderen en alleen om de verlangens, hartstochten en instincten te bevredigen die worden veroorzaakt door het zondige vlees of de

oude mens. De egoïstische persoon loopt over de rechten heen van anderen om koste wat het kost het recht van zijn ego te verdedigen.
Ik geloof dat zelfzucht ook de oorzaak is van vele psychische stoornissen die onze wereld vandaag de dag treffen, de oorzaak van huwelijkse ontevredenheid en een schuldige in interpersoonlijke problemen. Ten minste twee van de diagnostische criteria die worden gebruikt om "narcistische persoonlijkheidsstoornis" te beoordelen, hebben betrekking op egoïsme:

1. "Profiteert van anderen om zijn of haar eigen doelen te bereiken;"
2. "Gebrek aan empathie", dat wil zeggen dat dergelijke mensen niet bereid zijn om "de gevoelens en behoeften van anderen te herkennen of te identificeren."[7]

Degene die egoïstisch is, "zoekt zichzelf" continu, bewust of onbewust qua wil, interesse, verlangen en doel. Er lijken dus twee soorten mensen op aarde te zijn – "zij die voortdurend aan hun eigen rechten denken en zij die voortdurend aan hun plichten denken; degenen die altijd aandringen op hun voorrechten en degenen die zich altijd hun verantwoordelijkheden herinneren; zij die altijd denken aan wat het leven hen verschuldigd is en zij die nooit vergeten wat zij aan het leven te danken hebben."[8] Tot welke soort behoort u?

Een nieuwe taal en credo

De apostel Paulus kende – in zijn schrijven aan de heidense bekeerlingen in Korinthe – hun aangeboren worsteling met egoïsme. Ze klaagden elkaar aan in de rechtbank. Ze pleegden incest. Ze spraken brabbeltaal om te pronken. Ze verdeelden de gemeente door te kiezen voor verschillende kliekjes als volgers van Apollos, Cephas of Paulus. Daarom benadrukt Paulus op ten minste drie plaatsen in zijn brief dat de christen zijn eigen belang niet ten koste van anderen moet zoeken.

“Laat niemand zijn eigen voordeel zoeken, maar ieder dat van de ander.” 1 Korinthe 10:24.
Dit was een nieuw idee voor de Grieken. Ze werden van kinds af aan geleerd om koste wat het kost winst te behalen, zelfs als het oneerlijkheid betekende in commerciële transacties. Paulus probeerde hen een nieuwe, betere, weg te leren, “die dit alles nog overtreft” 1 Korinthe 12:31.
Wat zoeken wij? Jezus vroeg aan de twee discipelen die Hem volgden: “Wat zoekt u?” Johannes 1:38.
De niet-bekeerden zoeken plezier, vrienden, gemak, comfort, roem, rijkdom en eer. Maar wij, net als de Grieken die tot Christus kwamen, moeten zeggen: “Heer, wij willen Jezus graag zien.” Johannes 12:21.
Evenzo wil de wereld Jezus in u zien. Dit is wat Paulus zijn Korinthische vrienden en geloofsgenoten wilde leren. Hij wilde dat ze de liefde van Jezus zouden volgen. “Als iemand de Heere Jezus Christus niet liefheeft, laat die vervloekt zijn. Maranatha!” 1 Korinthe 16:22.
Op praktisch niveau gedenken liefhebbende, onbaatzuchtige christenen anderen in hun gebeden. Ze bidden voor hun behoeften, bekering en welzijn. Liefdevolle, onbaatzuchtige christenen prijzen God, niet zichzelf. Bij verkiezingen in de gemeente stemmen ze niet voor zichzelf, maar voor anderen. Met hun gelden dragen ze bij aan de behoeften van anderen, en voorzien zij niet alleen voor zichzelf.
Omdat herhaling de moeder der wijsheid is, herhaalde Paulus het principe “zoekt zichzelf niet” ook en gaf daarvoor een krachtig christelijk bewijs. Hij noemde zijn eigen gedrag als een voorbeeld en de reden daarvoor: de redding van zielen.
“Zoals ik ook in alles allen behaag, door niet mijn eigen voordeel te zoeken, maar dat van velen, opdat zij behouden worden.” 1 Korinthe 10:33.
Paulus definieerde liefde in zijn taal van liefde als de grootste van alle christelijke deugden. 1 Korinthe 13:13.

Interessant genoeg haalde hij verschillende negatieve gedragingen aan om te illustreren wat een liefhebbende christen niet zou doen. Hij zou niet egoïstisch zijn, beschreven als “zoekt zichzelf niet.” 1 Korinthe 13:5 [SVV’77].

De New International Version zegt: “Ze is ... niet zelfzuchtig.”[9]

[extra noot: In het Nederlands wordt dit vers het meest benaderd door de NBV]

Maar de duidelijkste vertaling voor deze zin is misschien in de [Engelse] Revised Standard Version, waarin staat: “Liefde dringt niet aan op haar eigen manier.”[10]

Betekent dit dat het verkeerd is om uw eigen ontwikkeling te zoeken? Is het verkeerd om een baan te zoeken, een opleiding te zoeken of een bedrijf te ontwikkelen? Is het verkeerd om een huwelijkspartner te zoeken? Nee.

Johannes Calvijn, de grote Franse hervormer uit de zestiende eeuw, verduidelijkte de betekenis van “zoekt zichzelf niet.” Hij schreef: “Als we aan onszelf denken om anderen te verwaarlozen, of als de wens van ons eigen voordeel ons afleidt van” de zorg van anderen, dan maken we ons schuldig aan “ons zelf zoeken”.[11]

Calvijn geloofde dat egoïsme, aan zichzelf overgelaten, op natuurlijke wijze opspringt. “We zijn van nature geneigd liefde en zorg voor onszelf te hebben en ons eigen voordeel na te streven.”[12] Het is in strijd met de menselijke natuur om niet “uw eigen voordeel te zoeken.” Maar wanneer God Zijn goddelijke liefde in ons plant, “voelen wij ons bezorgd om onze naasten en hun welzijn.”[13]

Waarom is het verkeerd om gewoon je zelf te zoeken? Omdat God ons heeft geboden om onze broeders hoeder te zijn. In feite zal Hij de spaderegen niet uitstorten totdat Zijn volk leert liefdevolle zorg voor anderen te plaatsen, in plaats van zelfzuchtige zorg voor zichzelf en zijn gezin. Zonder een christelijk karakter is het onmogelijk om de laatste uitstorting van Gods Geest te ontvangen.

“God kan Zijn Geest niet uitstorten als egoïsme en zelfgenoegzaamheid zo manifest zijn; wanneer een geest de overhand heeft

die, indien verwoord, dat antwoord van Kaïn zou uitdrukken: 'Ben ik mijns broeders hoeder?' "[14]
"Het ijs dat kleeft aan de zielen die zijn bevroren met egoïsme moet worden weggesmolten, zodat elke broeder zich zal realiseren dat hij zijn broeders hoeder is…. Dan zullen degenen die de naam van Christus belijden anderen helpen bij de vorming van een christelijk karakter ... Gods liefde in het hart zou de barrières van ras en kaste laten wegsmelten en zou de obstakels verwijderen waarmee mensen anderen hebben uitgesloten van de waarheid zoals die in Jezus is.... Het zal hen ertoe leiden om degenen die lijden te helpen, hen in staat stellen trouwe herders te zijn, die de wildernis ingaan om de verlorenen te zoeken en te redden, om de ten onder gaande schapen en lammeren terug te leiden."[15]

Een onbaatzuchtig leven

"Ware liefde is altijd onzelfzuchtig. Hoe gemakkelijk gezegd, hoe moeilijk te bereiken."[16] Maar zelfs Plato, een vegetarische Griekse filosoof uit de oudheid, leerde dat alle goede deugden in God worden geïllustreerd en dat deze door Zijn volgelingen kunnen worden nagevolgd.
"Bedenk eerst dat God ... Zichzelf aan iedereen aanbiedt als een patroon van alle voortreffelijkheid, waardoor de menselijke deugd ... toegankelijk wordt voor iedereen die God kan volgen."[17]
Plato sprak over menselijke deugden, maar Paulus verhief goddelijke deugden. Liefde is de grootste van alle goddelijke deugden. 1 Korinthe 13:13. Het maakt van nature geen deel uit van de menselijke ziel, maar moet worden geïmplanteerd door de genade van God en de handelswijzen van Zijn Geest.
De zaden van liefde worden gevonden in het evangelie van Jezus, dat Paulus opnieuw vertelde. Die zaden moeten in het menselijk hart worden geplant en zijn afhankelijk van de zonneschijn en regen van bovenaf.[18] Zonder goddelijke tussenkomst kan ware, onzelfzuchtige liefde niet bloeien of wegkwijnen. De tuin moet worden ommuurd door Gods wet en het onkruid van

het vlees moet worden ontworteld. De tuin heeft voortdurende zorg nodig van beneden, door ons, en van boven, door God. Liefde is geen zaad dat tot bloei komt, zich ontwikkelt en voor zichzelf zorgt. Nee. Zoals in het begin met Adam (Genesis 2:15), moeten ook wij geestelijke tuiniers van het hart zijn. Jezus, de tweede Adam, stond op als de tuinman (Johannes 20:15), niet alleen van het graf van Jozef, maar ook van elk hart dat pleit voor het zaad van de liefde. Pas wanneer Christus in ons wordt geboren, kan de ware plant van liefde ontkiemen. Het vereist groot onderhoud van God en van onze kant door Zijn genade.

Als we geloven dat Jezus onze Heer en God is, zullen we Zijn voorbeeld navolgen en het zaad van liefde in ons laten ontwikkelen wanneer we de hoeder van onze broeder worden. We zullen een leven leiden van onzelfzuchtigheid, zelfverloochening, zelfopoffering en zelfbeheersing. We zullen het ongemak niet schuwen en het ongerief niet vergeten dat gepaard gaat met het delen van Gods liefde met anderen. “Helemaal liefhebben is kwetsbaar zijn. Heb alles lief en uw hart zal zeker worden uitgewrongen en mogelijk worden gebroken.”[19] Toch is het beter om liefgehad te hebben dan nooit lief te hebben gehad. Het is beter om kwetsbaar te zijn in liefhebben, wetende dat zielen zullen worden geraakt, Jezus zal worden verheerlijkt en dat wij dichter bij de eeuwigheid zullen komen.

“Onze gemeenten zijn helaas arm aan geestelijkheid. Ze hebben een correcte waarheidstheorie en, hiermee tevreden, hebben ze toegegeven aan een geest van trots en opscheppen, terwijl zij enorm gebrek hebben aan de macht van godsvrucht.

Deze gemeenten moeten worden wakker geschud.... Onze godsdienst vereist zelfverloochening, zelfopoffering, bij elke stap. Jezus kwam uit de hemel om ons te leren hoe we moeten leven. Hij was op aarde, terwijl Hij goeddeed. Degenen die echt vertegenwoordigers van Christus zijn, werken voor het welzijn van anderen. Ze verheugen zich op het bevorderen van Gods werk, zowel thuis als in het buitenland. Ze worden gezien en

gehoord en hun invloed wordt gevoeld tijdens de gebedsbijeenkomst. Ze zullen proberen te voorzien in de plaats van de prediker, wiens arbeid zij niet kunnen doen. Ze proberen niet zichzelf te verhogen, of eer te ontvangen voor het doen van een groot werk, maar werken nederig, zachtmoedig, trouw, en doen kleine opdrachten, of, indien nodig, een groter werk, omdat Christus zoveel voor hen heeft gedaan."[20]

"We moeten onszelf beschermen tegen een eigenliefde die ertoe leidt dat we nalaten gehoor te geven aan de belangrijke instructies die Christus heeft gegeven. Deze lessen moeten onze geest zo onder de indruk brengen dat we zullen overwegen hoe onze woorden en daden overkomen op degenen die ze aanschouwen. We moeten christelijke beleefdheid te allen tijde zorgvuldig kweken, waardoor we datgene wat aan anderen te wijten is, niet veronachtzamen.... Als iedereen die beweert de waarheid te geloven, de lessen van Jezus zou uitleven om onze naaste als onszelf lief te hebben, zou er een voorwaartse, opwaartse lijn zijn. We moeten de zielen liefhebben voor wie de Heiland stierf, met de zuivere onzelfzuchtige liefde die Hij openbaarde toen Hij ons offer werd."[21]

"Laat gezinshoofden hun gezinsleven bestuderen. Wordt deze liefde getoond in het gezin? Ga verder in uw zelfonderzoek: vindt u in uw omgang met uw gemeentelijke broeders onvriendelijkheid, egoïsme of zelfs oneerlijkheid? Zorgt u er voor dat u uzelf onderzoekt en bewijst zoals Paulus heeft voorgeschreven: 'Onderzoekt uzelf, of gij in het geloof zijt, beproeft uzelf.' (2 Korinthe 13:5) Onderzoek in het licht van Gods woord zorgvuldig of u echt de liefde van God in het hart hebt."[22]

Sundar Singh zocht niet zichzelf

Het verhaal gaat over een Indiase bekeerling genaamd Sundar Singh. Hij reisde met een Tibetaanse metgezel op een bitterkoude dag. Het sneeuwde en beiden waren bijna bevroren en werden slaperig. Plots toen ze een afgrond naderden, zagen ze in de verte een man die over de rand was uitgegleden, was gevallen en bijna

dood was. Sundar stelde voor dat ze allebei zouden helpen de gewonde in veiligheid te brengen, maar de Tibetaan weigerde en beweerde dat ze zichzelf moesten redden. De Tibetaan ging alleen verder. Sundar zocht niet zijn eigen gemak of eigen belang zoals de Tibetaan.

Met moeite slaagde Sundar erin de stervende man op zijn rug een helling op te dragen. Hij worstelde uren om door te gaan. Verrassend vond hij een andere man in de sneeuw die was doodgevroren. Het was het lichaam van zijn Tibetaanse metgezel. Sundar ging verder en terwijl hij door de sneeuw liep, werd het lichaam van de man die hij droeg warm en zijn eigen lichaam werd ook warm door zijn eigen inspanningen. Eindelijk bereikten ze een dorp, waar ze naar een huis werden gebracht. Ze hadden het overleefd. Het was toen dat Sundar de woorden van Jezus begreep.[23] "Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar zo wie zijn leven zal verliezen, om Mijnentwil, en om het Evangelie, die zal het behouden." Markus 8:35 [SVV'77]

Sundar zocht niet zijn eigen belang, maar het belang van de gewonde. Heeft Jezus niet hetzelfde gedaan? Zult u ook "niet uzelf" zoeken in het nieuwe jaar 2020?

In de Noord-Amerikaanse oogmeting wordt een gezichtsscherpte van 20/20 als perfect gezichtsvermogen beschouwd. Dat u daarom de missie van liefde mag zien die de Heer wil dat u in 2020 zult vervullen. Ik bid dat u die speciale hemelse, onzelfzuchtige liefde zult hebben die door geloof ziet en 'niet zichzelf zoekt'. Amen. *GL*

---

1 Charles L. Wallis, ed., "Selfishness," *A Treasury of Sermon Illustrations* (New York: Abingdon-Cokesbury Press, 1950), blz. 255.

2 Walter Baxendale, "Fear of Self," *Dictionary of Anecdote, Incident, Illustrative Fact, Selected and Arranged for the Pulpit and the Platform (*New York: Thomas Whittaker, Bible House, 1892), blz. 525.

3 Walter B. Knight, Ed., *Knight's Master Book of New Illustrations* (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1982), blz. 615.

4 Oxford Dictionary, 1995, s.v. "selfish."

5 Ellen G. White, “Christians to Represent God,” *Counsels to the Church* (Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 2004), blz. 80.
6 Ellen G. White, “Promises to God Binding,” *Counsels on Stewardship* (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1940), blz. 310.
7 Michael B. First, Ed., “Narcissistic personality disorder,” *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*, 4th ed. (Washington DC: American Psychiatric Association, 1994), blz. 661.
8 William Barclay, *The Letters to the Corinthians* (Philadelphia: The Westminister Press, 1956), blz. 135.
9 *New International Version*. In: The New Layman’s Parallel Bible (Grand Rapids, MI: Zondervan Bible Publishers, 1981).
10 *Revised Standard Version* [1960]. In: Luther A. Weigle, Ed., *The New Testament Octapla* (New York: Thomas Nelson and Sons, n.d.), blz. 977.
11 John Calvin, *Commentary on the Epistles of Paul the Apostle to The Corinthians*, Calvin’s Commentary, vol. XX (Grand Rapids, MI: Baker Books, 2003), blz. 424.
12 Idem, blz. 423.
13 Idem
14 White, *Counsels on Stewardship*, blz. 52; Ellen G. White, *Review and Herald*, 21 juli 1896.
15 Ellen G. White, *The Southern Work* [1891-1899] (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 1966), blz. 39.
16 R.C.H. Lenski, *The Interpretation of 1 Corinthians* (Minneapolis: Augsburg Publishing House, 1961), blz. 557.
17 Plutarch, Moralia, trans. Phillip H. De Lacy and Benedict Einarson, Plutarch’s Moralia, vol. VII (Cambridge, MA: Harvard University Press, 1959), blz. 195.
18 C.S. Lewis, “Charity,” *The Four Loves* (New York: Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1960), blz. 164.
19 Idem, blz. 169.
20 Ellen G. White, “Scattered Churches,” *Review and Herald*, 6 september 1881, par. 12.
21 Ellen G. White, “The Duty of Forgiveness,” *Review and Herald*, 16 november 1886, par. 8.
22 Idem
23 Walter B. Knight, Ed., *Knight’s Master Book of New Illustrations* (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1982), blz. 617.

"VERHEUGT ZICH IN DE WAARHEID"

Door br. Francesco D. Caputo, Italië

"Zij verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verheugt zich over de waarheid"

1 Korinthe 13:6.

Mijn geliefde broeders, zusters en vrienden, in deze lezing deel ik graag met jullie een analyse van wat de apostel Paulus in 1 Korinthe 13:6 schreef. Dit hoofdstuk benadrukt het belang van liefde in het leven van de gelovige. Dit is niet de liefde die algemeen bekend is en in deze wereld bestaat, maar de sublieme, hemelse liefde die van God komt. Menselijke liefde is vals en egoïstisch, stimuleert emotie en genereert een soort van geluk als resultaat van elke handeling. Dat wil zeggen dat mensen in het algemeen denken dat alles wat zij doen hen geluk, rijkdom en voldoening moet geven, ten koste van anderen. In Zijn profetische boodschap zei Jezus: "En doordat de wetteloosheid zal toenemen, zal de liefde van velen verkillen." Matthéüs 24:12. Over de hele wereld kan men dit gebrek aan liefde overal zien, wat resulteert in ongerechtigheid die toeneemt en overvloedig wordt. Zelfs in de zogenaamde christelijke kerken is dit fenomeen aanwezig; en onze gemeenschap is ook niet vrij van problemen en moeilijkheden vanwege het ontbreken van die ware, echte liefde, die in Jezus wordt gevonden.

Laten we nu de tekst van dit Bijbelvers overdenken: "Zij verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verheugt zich over de waarheid." Ongerechtigheid verzet zich tegen God en Zijn heilige wet. Maar "God [is] waarachtig", en Zijn wet is "heilig, … rechtvaardig en goed." (Johannes 3:33; Romeinen 7:12). Wanneer iemand plezier heeft in ongerechtigheid, betekent dit dat hij van

de zonde houdt, ervan geniet en oneerlijke plannen probeert te maken om anderen te schaden. De onbekeerde persoon doet dit, omdat het deel uitmaakt van zijn DNA, want "al onze rechtvaardige daden zijn als een bezoedeld kleed" (Jesája 64:4-6). We kunnen zeggen, zoals sommigen doen: "Ik ben niet oneerlijk, en ik hou niet – noch geniet – van ongerechtigheid." Maar is dit waar? Is het echt zo?
We kunnen ons leven vergelijken met het licht van Gods woord, in het bijzonder 1 Johannes 1:5-10. "En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is. Als wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben en wij toch in de duisternis wandelen, liegen wij en doen de waarheid niet. Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons. Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Als wij zeggen dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot leugenaar en is Zijn woord niet in ons.
In overeenstemming met deze verzen, geloof ik dat een ieder van ons een geestelijke reis moet maken op het pad van heiligmaking om onze zwakheid, ongerechtigheid en onrechtvaardigheid te overwinnen 'door het bloed van het Lam'. (Openbaring 12:11).

Cham en Noach

Gods woord geeft voorbeelden van mensen die genoten van de ongerechtigheid of zonde van anderen. Sommigen lachten zelfs om de zonde van hun vader en werden verspreiders van de zonde van hun ouders. Ik verwijs naar Cham, volgens sommigen de derde zoon van Noach.
Mozes vertelde een voorval in het leven van de aartsvader Noach: "En Noach werd landbouwer en plantte een wijngaard. Hij dronk

van de wijn en werd dronken; en hij ontkleedde zich midden in zijn tent. En Cham, de vader van Kanaän, zag de naaktheid van zijn vader en vertelde het aan zijn beide broers buiten. Toen namen Sem en Jafeth een kleed, legden het op hun beider schouders, liepen achteruit en bedekten de naaktheid van hun vader, met het gezicht afgewend, zodat zij de naaktheid van hun vader niet zagen. Toen ontwaakte Noach uit zijn roes en kwam hij te weten wat zijn jongste zoon hem aangedaan had. Hij zei: Vervloekt is Kanaän! Laat hij voor zijn broers een dienaar van dienaren zijn! Ook zei hij: Gezegend is de HEERE, de God van Sem! Laat Kanaän een dienaar voor hem zijn!" Genesis 9:20-26.

Dit incident is heel triest in het leven van Cham, omdat hij de naaktheid van zijn vader niet bedekte! Hij ging ook naar zijn broers en rapporteerde hen wat er was gebeurd. Zulke daden zorgden ervoor dat God een vloek legde op de zoon van Cham en al zijn nakomelingen. Er waren andere dingen die Cham had kunnen doen; hij had niet naar de naaktheid van zijn vader moeten kijken. Hij had hem met een jas kunnen bedekken, zoals zijn broers later deden, en hij had anderen er niets over moeten vertellen. De zonde van Noach was ernstig, maar die van Cham nog erger, want terwijl zijn vader bedwelmd was en onder invloed van alcohol, handelde Cham op een manier die liet zien dat hij plezier had in ongerechtigheid. Het vijfde gebod leert duidelijk dat iemand zijn ouders moet eren en liefhebben, maar helaas besteedde Cham geen aandacht aan dit principe en de daaraan verbonden belofte, en pleegde hij een daad van onrechtvaardigheid.

De Geest der Profetie legt het goddelijk voorschrift uit: "Ouders hebben recht op een mate van liefde en eerbied waarop geen ander recht heeft. God Zelf, die op hen de verantwoordelijkheid heeft gelegd voor zielen die aan hen zijn toevertrouwd, heeft bepaald dat in de vroege levensjaren ouders de plaats van God bij hun kinderen zullen innemen. Wie het rechtmatig gezag van zijn ouders verwerpt, verwerpt hiermee het gezag van God. Het vijfde gebod eist dat kinderen niet slechts respect, onderdanigheid en gehoorzaamheid tonen jegens hun ouders, maar ook dat

ze hun liefde en tederheid bewijzen, hun lasten verlichten, zorg dragen voor hun goede naam, en hen helpen en troosten als ze oud zijn. Tevens wordt gewezen op eerbied voor evangeliedienaars en heersers en anderen aan wie God gezag heeft verleend.
De apostel noemt dit 'het eerste gebod, met een belofte.' Éfeze 6:2 Voor Israël, dat verwachtte spoedig het land Kanaän te betreden, was het een belofte voor de gehoorzamen dat ze een lang leven zouden genieten in dat goede land; maar het heeft een diepere strekking, waaronder heel het Israël van God begrepen is, en waar eeuwig leven wordt beloofd op de aarde, wanneer deze van de vloek der zonde verlost zal zijn." –*Patriarchen en profeten*, blz. 272, 273.
Noach pleegde deze slechte daad in een tijd van zwakte, en Cham had het moeten verbergen, maar deed dat niet. Hoe vaak, mijn geliefde broeders en zusters en vrienden, begaan we soortgelijke daden van ongerechtigheid? Hoe vaak verachten en vergroten wij de fouten en zwakheden van onze ouders? Hoe vaak melden en verspreiden wij de zonden van voorgangers en leden? Hoe vaak bekritiseren mensen het werk van predikanten? Als er geen diepe verandering en geestelijke opwekking in ons plaatsvindt, welke vloek zal er dan op onze kinderen vallen? Cham zorgde ervoor dat God een verschrikkelijke vloek op zijn nakomelingen uitsprak, en zij zouden de dienaren van Sem zijn. Genesis 9:26.

De kinderen van Eli

Mijn geliefden, ik wil jullie aandacht vestigen op twee andere mensen, die in de Bijbel worden genoemd en zich verheugden in ongerechtigheid en onrechtvaardigheid – de zonen van Eli, de hogepriester. Deze jonge mannen hadden het voorrecht om te worden geboren in een stam die was uitgekozen en gezegend door God – de Levieten. Als hogepriester diende hun vader als bemiddelaar tussen God en Zijn volk. Deze uitverkoren mannen hadden een prachtige toekomst kunnen hebben als ze zich zorgvuldig

hadden gehouden aan de goddelijke principes en de regels voor de priesters.
Toen hun vader stierf, had een van de twee de hogepriester kunnen worden – een eerlijk, gerespecteerd man. Ondertussen waren beiden priesters, dienden in de tempel en werden geëerd door God en de mensen. De heilige Schrift vertelt echter een heel triest, verschrikkelijk verhaal, want de zonen van Eli waren slecht, trots en bovenmate onheilig.
"De zonen van Eli echter waren verdorven mannen; zij kenden de HEERE niet. Want de handelwijze van deze priesters met het volk was aldus: wanneer iemand een offer bracht, kwam de knecht van de priester, terwijl het vlees kookte, met een drietandige vork in zijn hand, stak die in de kookpot, in de ketel, in de pan of in de pot, en alles wat de vork dan optrok, nam de priester voor zichzelf. Zo deden zij met al de Israëlieten die daar in Silo kwamen. Ook vóór zij het vet in rook lieten opgaan, kwam de knecht van de priester en zei tegen de man die het offer bracht: Geef dat vlees om te braden aan de priester, want hij wil geen gekookt vlees van u aannemen, maar rauw. En wanneer die man tegen hem zei: Zij moeten dat vet beslist eerst in rook laten opgaan; neem daarna maar voor uzelf zoals uw ziel verlangt, dan zei hij tegen hem: Nee, u moet het nú geven, en zo niet, dan neem ik het met geweld. Zo was de zonde van deze jongemannen voor het aangezicht van de HEERE erg groot, want de mensen verwierpen hierdoor het offer van de HEERE." 1 Samuël 2:12-17.
"In plaats van de ernst van deze symbolische dienst te beseffen, dachten de zonen van Eli slechts eraan hoe ze hun zinnen erdoor konden bevredigen. Ze waren niet tevreden met dat deel van het zoenoffer waarop zij recht hadden, en eisten meer; en de grote hoeveelheid offers die gedurende de jaarlijkse feesten werden gebracht, verschafte hun een extra bron van inkomsten ten koste van het volk. Niet alleen eisten ze meer dan datgene waarop ze recht hadden, maar ze wilden zelfs niet wachten tot het vet was verbrand als een offer voor God. Ze eisten dat deel wat hun

beviel, en als men dat weigerde, dreigden ze het met geweld te zullen nemen.
Deze oneerbiedigheid van de priesters ontnam al spoedig de heilige en indrukwekkende betekenis aan deze plechtigheid, en het volk ging het offer des Heren gering achten. Het grote Offer, waarop ze moesten heenzien, werd uit het oog verloren. ‘Zo was de zonde van die jonge mannen zeer groot voor het aangezicht des Heren.’
Deze ontrouwe priesters overtraden eveneens de wet van God en onteerden hun heilig ambt door hun lage en onterende gewoonten; toch bleven ze door hun tegenwoordigheid voortgaan Gods tabernakel te verontheiligen. Velen onder het volk, die verontwaardigd waren over het goddeloze gedrag van Hofni en Pinehas, kwamen niet langer naar de plaats van aanbidding. Op deze wijze werd de dienst van God veracht en verwaarloosd omdat ze vereenzelvigd werd met de zonden van goddeloze mannen, terwijl zij wier hart uitging naar de zonde, gesterkt werden in het kwaad. Goddeloosheid, losbandigheid en zelfs afgoderij vierden hoogtij.
Eli had een grote dwaling begaan door zijn zonen toe te staan dienst te doen in het heiligdom. Door hun gedrag te verontschuldigen onder allerlei voorwendsels zag hij hun zonden niet langer; maar ten slotte kwam een moment dat hij zijn ogen niet langer kon sluiten voor de zonden van zijn zonen. Het volk klaagde over hun gewelddadigheid, en de hogepriester was bedroefd en verontrust. Hij durfde niet langer te zwijgen. Maar zijn zonen waren opgegroeid met de gedachte, dat ze met niemand anders rekening hoefden te houden dan met zichzelf, en nu stoorden ze zich nergens aan. Ze zagen dat hun vader verdriet had, maar dit raakte hen niet. Ze hoorden zijn zachtmoedige raadgevingen, maar waren er niet van onder de indruk, en wilden hun verkeerde leefwijze niet opgeven, hoewel ze gewaarschuwd waren voor de gevolgen van hun zonde. Als Eli zijn goddeloze zonen op de juiste wijze had behandeld, zouden ze uit hun priesterambt ontzet en met de dood gestraft zijn. Uit vrees voor de openbare schande die hiervan het

gevolg zou zijn, handhaafde hij hen in hun vertrouwenspositie. Hij liet hen doorgaan hun verderf te vermengen met de heilige dienst van God en op de belangen der waarheid een smet te werpen, die vele jaren niet konden wegnemen. Maar toen de richter van Israël zijn plicht verzuimde, trad God Zelf op. [...]

God hield Eli als priester en richter van Israël aansprakelijk voor de zedelijke en godsdienstige gesteldheid van Zijn volk, vooral ten opzichte van zijn zonen. Vóór alles had hij door zachtmoedige maatregelen moeten trachten het kwaad te weerhouden; en als dit geen uitwerking zou hebben, zou hij door strenge straffen het kwaad hebben moeten onderdrukken. Hij haalde Gods misnoegen over zich omdat hij de zonde niet bestrafte en geen recht uitoefende op de zondaar. God kon niet op hem rekenen wat betreft zijn taak Israël rein te bewaren. Zij die niet de moed bezitten om het kwaad te bestraffen, of door gemakzucht of gebrek aan belangstelling niet hun uiterste best doen het gezin of Gods gemeente zuiver te bewaren, worden aansprakelijk gesteld voor het kwaad dat het gevolg kan zijn van het nalatig zijn in hun plicht. We worden evengoed aansprakelijk gesteld voor het kwaad dat we hadden kunnen tegengaan in anderen door het uitoefenen van ouderlijk of pastoraal gezag, als wanneer we zelf dit kwaad hadden begaan. [...]

In het verwijt van Eli tot zijn zonen ligt een ernstige en ontzagwekkende betekenis – woorden die allen die het heilige dienen, goed zouden moeten overdenken: ‘Indien de ene mens tegen de andere mens zondigt, dan zal God hem richten; maar indien een mens tegen de Here zondigt, wie zal dan voor hem tussenbeide treden?’ Als hun zonden alleen betrekking hadden gehad op hun medemensen, zou de rechter de zaak in orde hebben kunnen brengen door het opleggen van een boete en de eis het verongelijkte te herstellen; op deze wijze hadden de overtreders vergiffenis kunnen ontvangen. Of wanneer ze schuldig waren geweest aan de zonde van aanmatiging, had een zondoffer voor hen gebracht kunnen worden.

Maar hun zonden waren dermate vervlochten met hun ambt als priesters van de Allerhoogste in het offeren voor de zonde, en Gods werk werd dermate onteerd door het volk, dat voor hen geen verzoening gedaan kon worden; hun eigen vader durfde, hoewel hij de hogepriester was, niet voor hen te bemiddelen; hij kon hen niet beschermen voor de toorn van een heilig God. Van alle zondaars zijn zij de grootste die de middelen verachten welke de hemel beschikbaar heeft gesteld voor de verlossing van de mens, 'daar zij wat hen betreft de Zoon van God opnieuw kruisigen en tot een bespotting maken.' Hebreeën 6:6." –*Patriarchen en profeten*, blz. 528-530, 533.
Het einde van deze jonge mensen was verschrikkelijk en erg triest, want zij verheugden zich in ongerechtigheid.

Jozef verheugde zich in de waarheid

De heilige Schrift bevat ook zeer mooie voorbeelden van mensen die onrechtvaardigheid verafschuwden en zich verheugden in gerechtigheid. Laten we het leven van Jozef, de vrome, gehoorzame zoon van Jakob, kort onderzoeken. Voor Jozef was zijn grootste vreugde om op een eerlijke, godvruchtige manier te leven en God te verheerlijken. Een van zijn grootste ambities was om zijn vader gelukkig te zien en zijn hele familie samen, vol liefde voor elkaar.
Jozef was de zoon van de liefde. Hij werd geboren uit Jakob en Rachel, de tweede dochter van Laban, die door Jakob het meest liefgehad werd. Rachel was onvruchtbaar en leed elke dag vanwege deze situatie. Ze huilde, bad en vroeg haar man om voor haar te bemiddelen zodat de Heer haar de genade zou schenken om een kind te krijgen. Na enkele jaren beantwoordde de Heer hun gebeden en werd Jozef geboren. Toen hij opgroeide, was hij opmerkelijk vanwege zijn gevoeligheid, gehoorzaamheid en liefde voor goedheid en waarheid. De jongeman had aangeboren gaven voor beheer en had de vooruitziende blik om oorzaak en gevolgen te herkennen. Toen Jakob deze geweldige gaven zag, vertrouwde hij op de leiding van Jozef over zijn vee en kudde

voor stabiliteit en veiligheid. Hij gaf Jozef een speciale jas, ter ere van hem als eerste van al zijn zonen. Dit trok de afgunst, jaloezie en haat van Jozefs broers aan.
God gaf de jongeman bijzondere dromen. Toen hij die in verband bracht met zijn vader en zijn broers, begrepen zij dat de dromen betekenen dat ze voor hem moesten buigen. De toorn van zijn broers bereikte een hoogtepunt en zij wachtten het moment af om hun broer te wreken en hem te elimineren. Hoewel zijn broers hem haatten, bleef Jozef hen zoeken en helpen. Hij had geen behagen in ongerechtigheid, maar alleen in de waarheid.
"Met een opgeruimd hart nam Jozef afscheid van zijn vader, zonder dat de oude man of de jongeling ook maar droomden wat er allemaal zou gebeuren eer ze elkaar zouden weerzien. Toen Jozef na een lange en eenzame reis bij Sichem aankwam, kon hij zijn broers en hun kudden niet vinden. Bij navraag werd hij verwezen naar Dothan. Hij had reeds meer dan tachtig kilometer gereisd en nu moest hij nog ruim twintig kilometer afleggen, maar hij spoedde zich verder, zonder te denken aan zijn vermoeidheid, bij de gedachte aan het feit, dat hij de onrust van zijn vader kon wegnemen en zijn broers zou zien, van wie hij, ondanks hun onvriendelijkheid, toch hield.
Zijn broers zagen hem aankomen; maar geen gedachte aan de lange reis die hij had afgelegd om hen op te zoeken, aan zijn vermoeidheid en honger, aan zijn recht op hun gastvrijheid en broederliefde verzachtten de bitterheid van hun haat. Het zien van de mantel, het bewijs van de liefde van hun vader, vervulde hen met wrevel. 'Zie, daar komt die aartsdromer aan', riepen ze spottend uit. Nijd en wraakgevoelens, zolang in stilte gekoesterd, beheersten hen nu ten volle. 'Laten wij hem doden en in een van de putten werpen, en laten wij dan zeggen: een wild dier heeft hem verslonden. Dan zullen wij zien, wat er van zijn dromen terechtkomt.'
Als Ruben niet tussenbeide gekomen was, zouden ze hun plan hebben volvoerd. Maar hij schrok terug voor deelname aan de moord op zijn broer en stelde voor om Jozef levend in een put te

werpen, om hem daar te laten omkomen; in stilte echter was hij van plan om hem te redden en terug te zenden naar zijn vader. Toen de anderen erin toestemden te doen wat hij voorstelde, verliet Ruben het gezelschap, uit vrees dat hij zijn gevoelens zou blootgeven en men zijn ware bedoelingen zou ontdekken. Onbewust van het gevaar naderde Jozef, blij dat hij het doel van zijn lange zoeken had bereikt; maar in plaats van de groet die hij verwachtte, werd hij verschrikt door de boze en wraaklustige blikken die op hem geworpen werden. Men greep hem beet en scheurde zijn mantel van hem af. Spot en dreigementen openbaarden dodelijke haat. Op zijn smeekbeden werd geen acht geslagen. Hij was volkomen in de macht van de razende mannen. Ruw sleepten ze hem naar een diepe put, wierpen hem erin en nadat ze zich vergewist hadden dat hij onmogelijk kon ontsnappen, lieten ze hem achter om van honger om te komen, terwijl zij zelf neerzaten om te eten.

Maar enkele van hen voelden zich onrustig; ze hadden niet de voldoening die ze, als gevolg van hun wraakneming, verwacht hadden. Spoedig zagen ze een gezelschap reizigers naderen. Het was een karavaan van Ismaëlieten van over de Jordaan, op weg naar Egypte met specerijen en andere koopwaren. Juda stelde nu voor hun broer te verkopen aan deze heidense handelaars in plaats van hem te laten sterven. Als hij op deze wijze uit de weg geruimd was, zouden ze toch onschuldig zijn aan zijn bloed; ‘want’, zei hij ‘hij is onze broeder, ons eigen vlees.’ Met dit voorstel waren allen het eens, en Jozef werd uit de put opgehaald.

Toen hij de handelaars zag, drong de verschrikkelijke waarheid tot hem door. Een slaaf worden was erger dan de dood. In doodsangst deed hij een beroep op elk van zijn broers, maar tevergeefs. Sommigen voelden medelijden, maar angst voor bespotting deed hen zwijgen; allen waren zich ervan bewust dat ze te ver gegaan waren om nog terug te keren. Als Jozef gespaard zou blijven, zou hij zonder twijfel alles meedelen aan zijn vader, die hun wreedheid jegens zijn lievelingszoon niet ongestraft zou laten. Terwijl ze zich verharden tegen zijn smeekbeden, gaven ze hem over in

de handen van de heidense handelaars. De karavaan trok verder en was spoedig uit het oog verdwenen." –*Patriarchen en profeten*, blz. 179, 180.

In Egypte maakte Jozef prachtige ervaringen met de Heer. In het huis van Potifar verleidde diens vrouw hem, maar tegen de verleidster antwoordde hij: "Niemand heeft meer aanzien in dit huis dan ik; en hij heeft mij niets onthouden dan alleen u, omdat u zijn vrouw bent. Hoe zou ik dan dit grote kwaad kunnen doen en zondigen tegen God?" Genesis 39:9. De vrouw bedacht een plan om wraak te nemen op Jozef; vals en onrechtvaardig beschuldigde zij hem, en hij werd gevangengezet. Het leven in de gevangenis was moeilijk, maar na verloop van tijd verdiende hij het vertrouwen van iedereen, werd hij hoofd van het beheer van de gevangenis en was hij een grote zegen voor de gevangenen en anderen. Hoewel hij hen goed behandelde, bedankten de gevangenen hem niet.

De Heer zorgde voor Zijn trouwe dienaar, die gerechtigheid liefhad en zich verheugde in de waarheid. God stond toe dat buitengewone gebeurtenissen ertoe brachten dat Jozef opzichter van Egypte werd. In deze positie van macht en eer zocht hij geen wraak; integendeel. Onder zijn bestuur werd de wereld van die tijd gered en triomfeerde Gods liefde en waarheid. De hongersnood vereiste dat de broers van Jozef naar Egypte moesten reizen voor voedsel, en nu waren hun rollen omgedraaid. Het was meerdere jaren geleden dat zijn broers Jozef als slaaf hadden verkocht, en nu kon hij in de positie waarin hij zich nu bevond, wraak op hen nemen, hen doden of hen voor altijd tot slaven maken. Jozef was echter een bekeerd, toegewijd man in de dienst van Christus, een zoon en een broer die zich verheugde in gerechtigheid en waarheid. Hij stelde zijn broers op de proef om te zien of het leven hen had veranderd, in de hoop dat ze zich nu niet verheugden in onrechtvaardigheid, maar in de waarheid.

"Jozef was voldaan. Hij had bij zijn broers de vruchten van oprechte bekering gezien. Toen hij het edele aanbod van Juda hoorde, gaf hij bevel dat allen behalve deze mannen zouden

vertrekken; toen weende hij luid, en riep: ‘Ik ben Jozef; leeft mijn vader nog?’
Zijn broers stonden roerloos, verstomd van schrik en verbazing. De heerser van Egypte hun broer Jozef, die zij benijd hadden en hadden willen vermoorden, en die ze tenslotte als slaaf verkocht hadden! Al het kwaad dat ze hem hadden aangedaan, trok aan hun geest voorbij. Ze herinnerden zich hoe ze zijn dromen veracht hadden en alles hadden gedaan om de vervulling ervan te verhinderen. Toch hadden ze een rol gespeeld in het vervullen van deze dromen; en nu ze geheel in zijn macht waren, zou hij ongetwijfeld het kwaad wreken dat hem was aangedaan.
Toen hij hun verwarring zag, zei hij vriendelijk: ‘Komt toch naderbij.’ En toen ze naderden, ging hij door: ‘Ik ben uw broeder Jozef, die gij naar Egypte verkocht hebt. Maar weest nu niet verdrietig en ziet er niet zo ontsteld uit, omdat gij mij hierheen verkocht hebt, want om u in het leven te behouden heeft God mij hier voor u uitgezonden.’ Daar hij gevoelde dat ze reeds genoeg voor hun wreedheid jegens hem geleden hadden, trachtte hij edelmoedig hun vrees te verdrijven en de bitterheid van hun zelfverwijt te verzachten.
‘Reeds twee jaren’, zo ging hij verder, ‘is er hongersnood geweest in dit land en er komen nog vijf jaren, waarin niet geploegd of geoogst zal worden. Daarom heeft God mij voor u uitgezonden om u een voortbestaan te verzekeren op aarde, en om voor u een groot aantal geredden in het leven te behouden. Dus zijt gij het niet, die mij hierheen gezonden hebt, maar God; Hij heeft mij gesteld tot Farao’s vader en tot heer over geheel zijn huis en tot heerser in het gehele land Egypte.
Trekt haastig naar mijn vader en zegt tot hem: Zo zegt uw zoon Jozef: God heeft mij gesteld tot heer over geheel Egypte, komt tot mij, draal niet. Gij zult in het land Gosen wonen en gij zult dicht bij mij zijn, gij en uw kinderen en uw kindskinderen, uw kleinvee en uw runderen en al wat gij hebt. En ik zal daar voor u zorgen – want er zal nog vijf jaar hongersnood zijn – opdat gij niet verarmt, gij, noch uw huis, noch iemand van de uwen. En

zie, uw eigen ogen en die van mijn broeder Benjamin zien, dat het mijn mond is, die tot u spreekt.'
'Toen viel hij zijn broeder Benjamin om de hals en weende, en Benjamin weende aan zijn hals. En hij kuste al zijn broeders hartelijk en weende, hen omhelzende. Daarna eerst spraken zijn broeders met hem.' Nederig beleden ze hun zonde en vroegen hem om vergiffenis. Lange tijd hadden ze geleden onder zelfverwijt en schaamte en nu verblijdden ze zich omdat hij nog leefde." *–Patriarchen en profeten*, blz. 198, 199.

Een oproep tot vreugde in de waarheid

Onze Heiland Jezus Christus zei dat Hij de Weg, de Waarheid en het Leven is. (Johannes 14:6). Jezus leerde ons op praktische wijze wat liefde is, niet om zich te verblijden over de ongerechtigheid, maar om ons te verheugen in de waarheid. 1 Korinthe 13:6.
"Johannes zei: 'Die van boven komt, is boven allen; wie uit de aarde is, is aards en spreekt uit de aarde. Die uit de hemel komt, is boven allen... Want dien God gezonden heeft, die spreekt de woorden Gods, want Hij geeft de Geest niet met mate.' (Johannes 3:31, 34). Christus kon zeggen: 'Ik zoek niet Mijn wil, doch de wil van Hem, die Mij gezonden heeft.' (Johannes 5:30). Hem is gezegd: Gerechtigheid hebt gij liefgehad en ongerechtigheid hebt gij gehaat; daarom heeft U, o God, Uw God gezalfd met vreugdeolie boven uw deelgenoten.' (Hebreeën 1:9). De Vader geeft Hem de Geest niet met mate.
Evenzo is het met de volgelingen van Christus. We kunnen alleen het licht des hemels ontvangen als wij bereid zijn onszelf uit te schakelen. We kunnen Gods karakter niet onderscheiden en Christus niet in geloof aannemen tenzij wij elke gedachte ondergeschikt maken aan de gehoorzaamheid van Christus. De Heilige Geest wordt zonder mate geschonken aan allen die dit doen. In Christus 'woont al de volheid der godheid lichamelijk, en gij hebt de volheid verkregen in Hem.' (Kolossensen 2:9, 10) [...]

Gods stem wordt gehoord als Hij verkondigt dat het recht is voldaan. Satan is verslagen. De strijdende, zwoegende kinderen van Christus op aarde zijn begenadigd in de Geliefde. Ten aanschouwen van de hemelse engelen en de vertegenwoordigers van ongevallen werelden worden zij rechtvaardig verklaard. Waar Hij is, zal ook Zijn gemeente zijn. 'Goedertierenheid en trouw ontmoeten elkander, gerechtigheid en vrede kussen elkaar.' (Éfeze 1:6; Psalm 85:11). De armen van de Vader worden om de Zoon geslagen en er wordt gezegd: 'Hem moeten alle engelen Gods huldigen.' (Hebreeën 1:6).

Met onuitsprekende vreugde erkennen overheden en machten de oppermacht van de Vorst des levens. Het engelenheer valt in aanbidding voor Hem neer terwijl het blijde gejuich door de hemel klinkt: 'Het Lam dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de wijsheid en de sterkte en de eer en de heerlijkheid en de lof.' (Openbaring 5:12).

Triomfliederen mengen zich met de muziek van harpen tot heel de hemel lijkt over te stromen van vreugde en lof. De liefde heeft overwonnen. Het verlorene is gevonden. De hemel weerklinkt van stemmen die op verheven wijze doen horen: 'Hem die op de troon gezeten is en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden.' (Openbaring 5:13).

Van dat schouwspel van hemelse vreugde komt de echo van Christus' eigen woorden naar ons op de aarde: 'Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, naar Mijn God en uw God.' (Johannes 20:17). Het hemelse en het aardse gezin zijn één. Voor ons is onze Heer opgevaren en voor ons leeft Hij. 'Daarom kan Hij ook volkomen behouden wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.' (Hebreeën 7:25)." –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 142, 695.

Geliefde broeder, zuster en vriend, moge de Heer u met Zijn zegeningen vullen. Laat deze lezing een grote bemoediging voor u zijn terwijl u groeit in de Geest. Amen! GL

"BEDEKT, GELOOFT, HOOPT, VERDRAAGT ALLE DINGEN"

Door br. Tzvetan Petkov, Bulgarije / Verenigde Staten

"Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen."

1 Korinthe 13:7.

Vaak wordt goddelijke liefde verkeerd begrepen en verward met onze menselijke gevoelens, emoties en abstracte ideeën. Bovendien is het begrip of de interpretatie van liefde in het algemeen geërfd vanuit verschillende culturen en religies. Één van de meest indrukwekkende delen van de brieven van de apostel Paulus is zijn beschrijving van goddelijke liefde en de onmisbare noodzaak in het karakter van een christelijke volgeling. In 1 Korinthe 13 benadrukt hij dat liefde de belangrijkste eigenschap en gave van de Geest is die de gelovige zou moeten hebben. Omdat hij hoogopgeleid was, gebruikte de apostel een uitstekend onderwijssysteem, zonder twijfel of ruimte voor een verkeerde uitleg. In de verzen 4-6 beschrijft hij wat liefde níet is. In vers 7 beschrijft hij wat liefde is. Wij worden dus zo gericht op God Zelf, die echt en volledig wordt geopenbaard in onze Heer Jezus Christus.

Alle dingen

In vers 7 worden de woorden 'alle dingen' herhaald. In het Grieks is het woord voor deze zin 'panta', wat letterlijk 'elk en iedereen' betekent. Het kan worden gebruikt als een bijvoeglijk naamwoord en ook als een meervoudskenmerk. Veel bijbelvertalers hebben bij deze uitdrukking stilgestaan en geprobeerd te begrijpen of de betekenis ervan letterlijk is of slechts een metafoor voor 'velen'.

Maar in de bijbelse context zien wij dat deze betekenis bij verschillende gelegenheden wordt herhaald met een verwijzing naar het plan van verlossing en de missie van onze Heer Jezus Christus. Hij stierf voor iedereen. God de Vader heeft iedereen lief, goede en slechte mensen (zie Matthéüs 5:45).
Christus wil dat iedereen gered wordt en dat niemand verloren gaat. Deze en vele andere verzen maken duidelijk dat de gave van God en Zijn grote redding evenwichtig worden aangeboden aan iedereen, in de meervoudigheid van het mensdom, en aan elk individu; en er is geen uitzondering op Gods genade (zie Johannes 3:16). Als een persoon de reddende genade niet ontvangt, is dat vanwege zijn persoonlijke keuze, niet omdat de hand van God te kort komt. Hetzelfde principe is hier van toepassing op het geschenk van de liefde. Degene die deze speciale maat van de Heilige Geest ontvangt, wordt als Christus. Het woord 'alle dingen' is de verzekering dat allen die de gave van de liefde ontvangen, inderdaad deel hebben aan Zijn goddelijke natuur, leden van Zijn hemelse familie, zonen en dochters van God.

Bedekt alle dingen

'Bedekken' in het Grieks is het woord 'stego' en betekent 'bedekken', 'beschermen', 'in stilte bewaren'. Deze eigenschap van goddelijke liefde wordt in het leven van Christus gezien als Zijn volmaakte toewijding aan het redden van het menselijk ras. Hij bedekt, beschermt en bewaart zondaars door Zichzelf te geven als de betaling voor het ras, ervoor te kiezen te lijden en de schuld aan te nemen die niet van Hem is, met het doel de zondaar te redden en hem een tweede kans te geven. Christus was en is zondeloos – heilig. Hij nam echter vrijwillig de gevallen menselijke natuur op zich. "Maar onze Heiland heeft de menselijke natuur met alles, waaraan deze is blootgesteld op Zich genomen. Hij nam de natuur van de mens aan met de mogelijkheid voor de verleiding te kunnen vallen. Wij behoeven niets te verdragen wat Hij niet reeds verdragen heeft." –*Jezus, de Wens der eeuwen,* blz. 86.

Hij was gehoorzaam tot de dood, door de zonden van de wereld op Zichzelf te nemen.
Er is geen meer verheven uiting of demonstratie van liefde dan het leven en het werk van de Heere Jezus Christus. Zijn volgelingen zullen diezelfde kwaliteit tentoonstellen. Mozes werd verteld om weg te gaan van het volk, het opstandige Israël, zodat God hen allemaal zou vernietigen en een nieuwe generatie vanuit de kinderen van Mozes zou opwekken. Maar Mozes smeekte God en kwam tussenbeide voor zijn ongehoorzame medemensen. Op dezelfde manier kwam de apostel Paulus tussenbeide voor zijn mede-Israëlieten en zei dat hij ervoor zou kiezen zijn eigen redding te verliezen als alleen zijn mede-Joden gered konden worden (zie Romeinen 9:3). Stefanus, de godvrezende diaken, gekozen door de vroege christelijke kerk, gaf geen plaats aan woede of wraak toen hij werd gestenigd door zijn landgenoten. In zijn stervensgebed pleitte hij oprecht voor God om hun zonden te vergeven, omdat zij niet wisten wat ze deden (zie Handelingen 7:59, 60). Lieve broeder, lieve zuster, u kunt ook deze gave en goddelijke liefde hebben. Laten wij bidden dat de Heer ons hart en onze geest zal reinigen van alle haat, slechte gedachten en woorden, woede, afgunst en jaloezie, en ons zal vervullen met de goddelijke geur, de zoete geur van goddelijke liefde.
Tegelijkertijd wordt de beschermende eigenschap van de goddelijke liefde aangetoond in de gelijkenis van gelovigen als wachters die de opdracht hebben gekregen om alarm te slaan, de bazuin te blazen (zie Numeri 10: 9, 10). De bazuin klonk dagelijks in Israël om het uur voor aanbidding te verkondigen en de tijd voor de vergaderingen, oorlog en andere religieuze en burgerlijke bijeenkomsten aan te kondigen. Iemand die goddelijke liefde ontvangt, zal niet passief zijn. Hij zal niet onverschillig staan voor het lijden van zijn naaste. Hij zal niet zijn zoals Kaïn, die zei: “Ben ik mijn broeders hoeder?” (Genesis 4:9), maar zal zuchten en huilen wegens Israëls overtredingen. “En de Heere zei tegen Hem: Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en zet een merkteken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en kermen

over al de gruweldaden die in het midden ervan gedaan worden." Ezechiël 9:4.
Ten tijde van de goudkoorts raakten twee vrienden verdwaald in de besneeuwde woestenij van Alaska. De temperaturen waren erg laag en men zou dood vriezen als de juiste voorzorgsmaatregelen niet werden genomen. Eén van de mannen was sterk, maar de andere was erg zwak en broos. Vaak moesten zij tijdens het lopen stoppen, omdat de zwakkere man niet verder kon. De sterkere man zou hem helpen, hem dragen, zijn bevroren benen masseren, voedsel zoeken en al het mogelijke doen om zijn vriend te redden. Na vele dagen, toen de twee mannen eindelijk in veiligheid kwamen, bekende de sterkere man dat zijn zwakke vriend de reden was dat hij zelf niet doodvroor. Door hem te helpen en constant met hem te werken, werd hij zelf opgewarmd en overleefde hij de bittere kou. Evenzo, wanneer wij werken voor de redding van anderen, wanneer wij onze medegelovigen prediken, onderwijzen, waarschuwen en beschermen, worden wij zelf opgewarmd en zijn wij dus in staat om Christus' liefde aan anderen tot uitdrukking te brengen.

Gelooft alle dingen

Het woord 'geloven' in het Grieks is 'pisteo'. Dit betekent geloven dat dingen waar zijn, vertrouwen en fiducie hebben. Nogmaals, het grootste voorbeeld van vertrouwen en geloof is onze Heere Jezus Christus. Hij geloofde vanaf het begin dat het verlossingsplan zou worden voltooid, dat het menselijke ras Gods barmhartige hand zou accepteren. Satan en zijn gevallen engelen zouden zich tegen Hem verzetten en tegen Hem strijden, maar overwinning over zonde en dood zou worden bereikt.
Tijdens zijn leven op aarde gebruikte Jezus alleen de kracht die voor mensen beschikbaar is. Door een levend geloof ontving Hij de kracht om een heilig leven te leiden, verleidingen te overwinnen en het voorbeeld en de vervanger van de mens te zijn. Dat is de reden waarom Zijn volgelingen de kenmerken hebben van het houden van de geboden en het geloof van Jezus. Openbaring

14:12. Hetzelfde geloof dat Christus heeft, wordt aan Zijn volgelingen gegeven. Dezelfde kracht van de Heilige Geest die Hem ondersteunde, wordt aan de gelovigen toevertrouwd als zij getrouw de instructies in de heilige Geschriften volgen.

"Kennis van de rijkdommen van deze genade, zal de menselijke ziel veredelen en verheffen, en door de verbinding met Christus zal hij een deelgenoot worden van de goddelijke natuur, en macht verkrijgen om de verzoekingen van satan te weerstaan." –*Christian Education,* blz. 27.

In de gelijkenis van het mosterdzaad beschreef Jezus dit geloof als een klein zaadje dat groeit, vrucht draagt en Zijn kinderen verbindt met het hemelse koninkrijk. De apostelen ontvingen dit geloof toen zij zich bekeerden en ontvingen de doop van de Heilige Geest in de vroege regen. Aan de gelovigen in het einde der tijden wordt zowel de vroege als de late regen beloofd. Door de kracht van de Heilige Geest is alles mogelijk. "Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk." Matthéüs 19:26. Dit geloof verzet bergen en stelde de apostelen in staat om het evangelie met succes te prediken en genezende wonderen te verrichten. Dus ook u, zuster en broeder, hebben het voorrecht om dezelfde gave van de Geest, geloof voor alle dingen, het geloof van Jezus, te verkrijgen en met succes te vechten tegen de macht van het kwaad. Aarzel niet om te vragen, want degenen die vragen, zullen ontvangen.

Er is een inspirerend verhaal over Angela Yuan. Haar zoon Christopher was een goede student en een gehoorzame zoon. Na zijn tienerjaren keerde hij zijn moeder echter de rug toe, liep van huis weg en verspilde zijn leven aan drugs, homoseksualiteit en criminele activiteiten. Zijn moeder was er zo kapot van dat zij op een dag besloot zich het leven te benemen. De predikant van haar kerk hielp haar echter te begrijpen dat goddelijke liefde onvoorwaardelijk, immens en vergevingsgezind is. Dit veranderde haar leven en vulde haar hart met geloof en hoop. Zij begon naar Christopher te zoeken, geestelijk vechtend in gebed en met door-

zettingsvermogen. Vaak word je wanhopig en kun je de toekomst alleen maar door het geloof zien. Vandaag hebben Angela en haar zoon Christopher hun twijfels overwonnen. Zij reizen de wereld rond en delen hun ervaring van geloof en overwinning. "Nooit opgeven" is de conclusie van deze lijdende moeder. Bid en heb vertrouwen.

De apostel Jakobus presenteerde geloof en werken als onlosmakelijk met elkaar verbonden begrippen. Echt geloof beweegt de gelovige tot actie en gehoorzaamheid. "Maar nu zal iemand zeggen: U hebt geloof en ik heb werken. Laat mij dan uw geloof zien uit uw werken en ik zal u uit mijn werken mijn geloof laten zien." Jakobus 2:18. Geloof is de motor van elke oprechte christen en geeft hem de macht om de wijsheid, liefde en gehoorzaamheid in Gods woord te oefenen. De schrijver van de brief aan de Hebreeën brengt in hoofdstuk 11 een galerij naar voren van mannen en vrouwen van geloof en hun bovennatuurlijke prestaties. En Jakobus vermeldt dat gebeden alleen zullen worden beantwoord als ze gebaseerd zijn op geloof en men niet wankelt zoals de golven van de zee.

Liefde en geloof zijn vergelijkbaar, want zij zijn niet gebaseerd op gevoelens of emoties, maar zijn levende principes die een ongelooflijke kracht omvatten om iemands manier van denken en spreken te veranderen en een nieuw karakter in zijn hart te planten. Door geloof en liefde wordt Gods wet op iemands hart gedrukt en wordt hij een deel van zijn ziel.

"Zoals Christus als mens de wet naleefde, kunnen wij dit doen als wij beslag leggen op Zijn kracht … Ze zullen niet alleen wijsheid, maar ook kracht ontvangen Ze zullen om te gehoorzamen en om te dienen ontvangen, zoals Christus heeft beloofd. Wat Christus heeft ontvangen – 'alle dingen' om aan de noden van de gevallen mensheid tegemoet te komen – kreeg Hij als Hoofd en Vertegenwoordiger van het menselijke geslacht. 'En wij ontvangen van Hem al wat wij bidden, daar wij Zijn geboden bewaren en doen wat welgevallig is voor Zijn aangezicht.' 1 Johannes 3:22." –*Jezus, de Wens der eeuwen,* blz. 555.

Hoop

In het Grieks is het woord 'hoop' 'elpizo', wat 'vertrouwen' betekent, 'hoop'. Zonder hoop voor de toekomst is het niet mogelijk om te overleven. Zoveel dingen kunnen fout gaan. Zelfs de rotatie van onze planeet is onderworpen aan goddelijke macht, en door geloof en hoop gaan we ervan uit dat het zal doorgaan, ook al is er geen garantie voor. Op 16 maart 2011 publiceerde de National Geographic de observatie dat de aardas vier meter is verschoven als gevolg van de aardbeving in Japan. Wetenschappers wisten niet hoe zij dit moesten verklaren, hoewel zij extreme onregelmatigheden in de natuur verwachtten. Alleen door hoop en vertrouwen in God kunnen wij angst overwinnen en een rechte koers naar de haven varen, zelfs terwijl wij het niet kunnen zien. "Treur niet zoals zij die hopeloos en hulpeloos zijn; geef onder geen enkele omstandigheid plaats aan wanhoop; maar laat uit een dankbaar hart, van lippen die met heilig vuur zijn aangeraakt, het blijde lied weerklinken: 'Jezus is opgestaan; Hij leeft om voor ons te bidden. Leg beslag op deze hoop. Voor het hart zal ze zijn als een betrouwbaar anker. ' Geloof en u zult de heerlijkheid Gods zien.' Johannes 11:40." –*Gospel Workers (1892),* blz. 467.

Gelovigen die hoop koesteren, hebben ook een positieve houding. Zij raken niet in paniek als er dingen misgaan of niet volgens hun verwachtingen uitkomen. De gave van hoop maakt het mogelijk om niet afhankelijk te zijn van omstandigheden voor onze keuzes en morele normen, maar om door te gaan, zelfs als er geen zichtbaar teken van succes is.

Charles Darwin had een dochter, Anne Elizabeth, van wie hij heel veel hield vanwege haar deugd, energie en lief karakter. Op een dag, toen ze ongeveer 10 jaar oud was, werd ze erg ziek en de artsen gaven niet veel hoop op haar herstel. Charles Darwin bad ernstig tot God en vroeg om genezing en redding voor zijn lieve dochter. Met de dag werd de toestand van Anne Elizabeth echter slechter en stierf zij. Charles was zo verwoest, zo teleurgesteld en zo boos op God dat hij de begrafenis van zijn dochter niet bijwoonde. Jaren later herinnerde de rouwende vader haar en

schreef: “Ons arme kind, Annie, werd geboren in Gower Street op 2 maart 1841 en stierf in Malvern op 23 april 1851 in de middag. Haar geliefde gezicht staat nu voor mij, zoals zij soms de trap af kwam rennen met een snufje gestolen snuiftabak voor mij, haar hele gestalte straalt van vreugde om vreugde te geven.”
Zijn trouwe, gelovige vrouw probeerde alles wat zij kon om haar rouwende echtgenoot te helpen, maar er kon niet veel worden gedaan. Sommigen van degenen die Charles Darwin kenden, verklaarden dat de evolutietheorie zijn wraak op God was, omdat hij zijn geliefde dochter niet genas. Wanneer wij de hoop opgeven, verliezen we onze verbinding met het licht. Ons doel in het leven lost op in twijfel en raakt gedesoriënteerd. Het lijden van onze ziel kan ongelooflijk zijn. Laten wij de hoop nooit opgeven, omdat God gisteren, vandaag en voor altijd onveranderlijk is. Zijn liefde is onvoorwaardelijk; Zijn macht almachtig; Zijn kennis alwetend. God is alomtegenwoordig en Hij houdt zoveel van de mensheid “dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, zodat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.” Johannes 3:16.

Verdragen

In de Griekse taal is het woord ‘verdragen’ ‘hupomeno’, wat betekent ’geduldig volharden’, ‘verduren’, ‘lijden’. Wanneer uithoudingsvermogen en geduld verbonden zijn met liefde, geloof en hoop, komt het ware karakter van de goddelijke gave tot uiting. Het geschenk dat door de Geest wordt gegeven, is geen tijdelijke emotie, maar is een continu werkende kracht die de bekeerde ziel begeleidt van het begin tot het einde van zijn leven. Verdragen en geduld zijn vooral noodzakelijk en maken deel uit van de karakters van Gods volk, de 144.000. Openbaring 14:12 zegt: “Hier is de lijdzaamheid der heiligen; hier zijn zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus.” [SVV’77].
Verdraagzaamheid werd in het leven en werk van onze Heere Jezus Christus in Zijn bediening dagelijks aan de dag gelegd. Hij werd na Zijn doop door de Geest naar de woestijn geleid, waar

Zijn geestelijke uithoudingsvermogen werd getest. De Bijbel zegt dat nadat Hij getrouw de verleiding van de vijand had weerstaan, de duivel Hem verliet. Als we geduldig volharden in onze strijd tegen de 'wereldbeheersers van de duisternis' (Éfeze 6:12), zal de boze ook van ons vluchten.

Wanneer wij de Geest van God ontvangen en verfrist worden, gezegend door de gaven en eigenschappen van Zijn goddelijke aard, genieten wij van de aanwezigheid van Zijn heilige engelen en Zijn bescherming. Als wij echter niet volhouden en volharden in samenwerking met de gave van de Heer, kan Hij ons verlaten en buiten de deur blijven, zoals beschreven in de toestand van de Laodicea-gemeente, waar Christus wordt afgebeeld als staande voor de deur en kloppend (zie Openbaring 3:20). In een gelijkenis waarschuwde Jezus de gelovigen dat als zij niet volhardden in geloof en gehoorzaamheid en als zij zich niet verbonden met Gods reddende genade, dat de boze geest zou terugkeren uit de woestijn, zeven meer zou meenemen en het lege hart zou bezitten dat ooit werd gereinigd en gezuiverd door Gods Geest. Matthéüs 12:43-45. De Geest der Profetie verbindt deze gelijkenis met degenen die zich "verheugden … over Gods liefde; maar evenals de toehoorders die met de steenachtige grond in de gelijkenis werden vergeleken, bleven ze niet in Zijn liefde. Zij gaven zich niet dagelijks aan God over, zodat Christus in het hart kon wonen, en als de boze geest terugkeerde met zeven andere geesten, bozer dan hijzelf, stonden ze volledig onder de macht van de boze." –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 263. Hoe droevig zal de toestand van die dwalende ziel zijn wanneer het oordeel plaatsvindt. Wij danken God dat wij nog steeds in de tijd van genade leven. Berouw is beschikbaar. God steekt Zijn liefdevolle hand uit naar elke dwalende zondaar en biedt vergeving, genade en redding.

Trouw zijn tot de dood is een basisvoorwaarde voor redding en deelname aan het hemelse koninkrijk (zie Openbaring 2:10). Geduld en verdraagzaamheid zijn echter geen eigenschappen die voortkomen uit de menselijke natuur; ze zijn veeleer een geschenk, gegeven door de doop van de Heilige Geest. Goddelijke

liefde wordt getoond door geduld, hoop, geloof en het verdragen van alle dingen. “De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardig, zij is niet opgeblazen; Zij handelt niet ongeschikt, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid; Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen.” 1 Korinthe 13:4-7 [SVV’77].

“Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel geworden. En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap; en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets. En al ware het, dat ik al mijn goederen tot onderhoud van de armen uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf, opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven. [...] De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden.” 1 Korinthe 13:1-3, 8 [SVV’77].

Goddelijke liefde is de perfecte weerspiegeling van Gods karakter. De gave van liefde in ons leven te hebben, betekent God in ons hart hebben, een tempel van Zijn Heilige Geest zijn, dochters en zonen van Zijn hemelse gezin te zijn, deel uitmaken van Zijn goddelijk koninkrijk, het licht van de wereld zijn!

Laten wij met de profeet herhalen: “En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En laat hij die het hoort, zeggen: Kom! En laat hij die dorst heeft, komen; en laat hij die wil, het water des levens nemen, voor niets.” Openbaring 22:17. Amen. GL